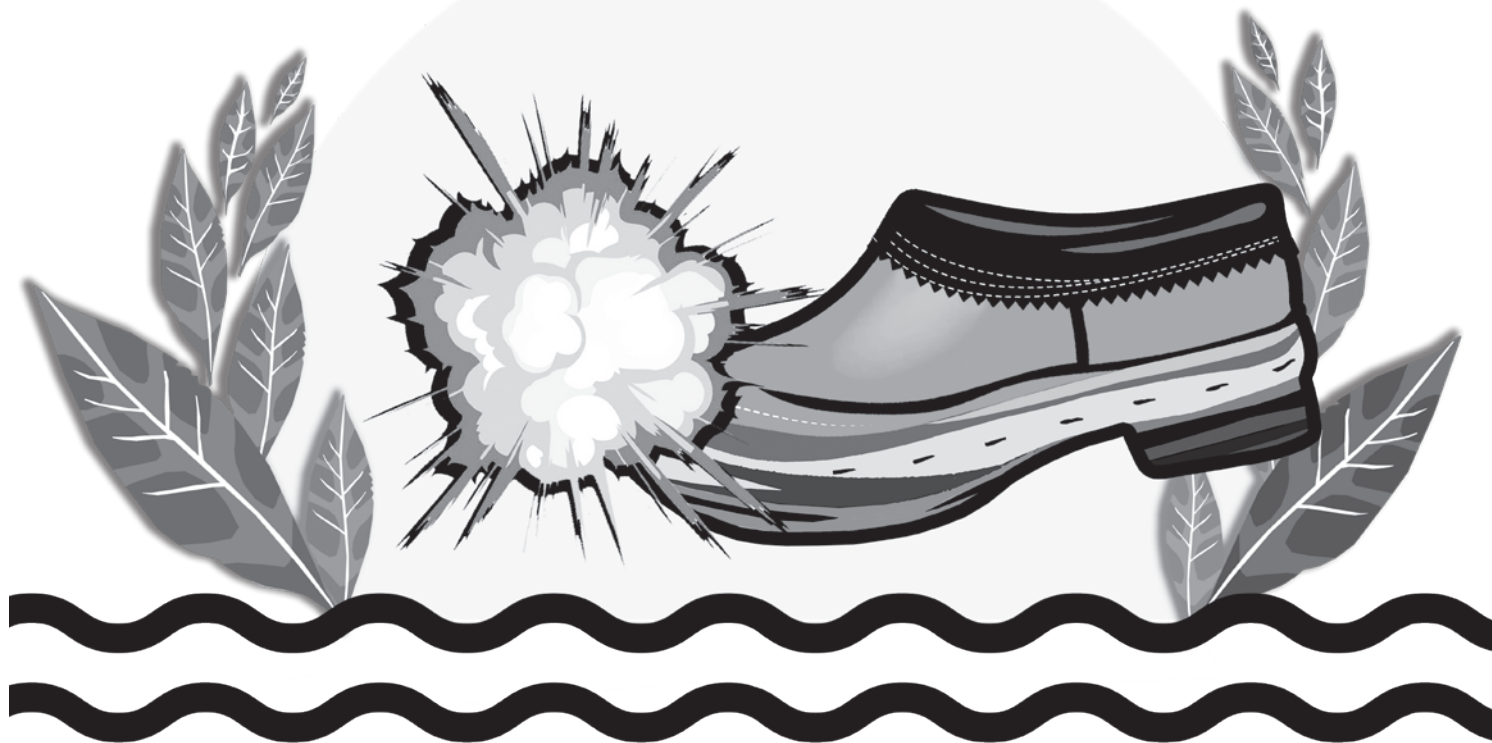

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ MADE IN GREECE

Τον Απρίλιο που μας πέρασε, το antifa selanik διοργάνωσε μια πολιτική εκδήλωση με τίτλο "Ο παγκόσμιος πόλεμος είναι και MADE IN GREECE". Το θέμα της ήταν η συμμετοχή της Ελλάδας στον παγκόσμιο πόλεμο που ξεκίνησε μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, και εξελίσσεται εδώ και 35 χρόνια με αυξανόμενη ένταση. Ο πόλεμος αυτός είναι ακήρυχτος ως τέτοιος, όμως εμείς δεν θα περιμένουμε το πρώτο πυρηνικό μανιτάρι για να αναγγείλουμε την έναρξη του - αυτός το κάνουν οι τσάτσου ιστορικοί του μέλλοντος. Η ένταση του πολέμου έχει εκραγεί μετά το 2020, και όλο και περισσότερο τείνει να μετατραπεί σε άνευ προηγουμένου μακελειό.

Υπονοήσαμε στην αφίσα της εκδήλωσης ότι δεν πρέπει να στεκόμαστε μόνο στα εκκωφαντικά γεγονότα, όπως τις βόμβες στο Κίεβο και τη Γάζα, προκειμένου να βγάλουμε συμπεράσματα. Αν σταθούμε μπροστά στις - πολλές φορές πραγματικές - εικόνες της τραγωδίας, οι οποίες είναι επιλεγμένες προσεκτικά από δημοσιογραφικά επιτελεία, ελλοχεύει ο κίνδυνος να κατανοήσουμε την ιστορία ως μια ανεξήγητη και παράλογη αλληλουχία καταστροφών.

Ο πόλεμος σίγουρα περιλαμβάνει σακούλες με πτώματα· όμως έχει και πολλά άλλα πράγματα, λιγότερο μακάβρια, άρα και λιγότερο πιασάρικα. Σε αντίθεση με πολλούς Έλληνες συμπολίτες μας, δεν θέλουμε να καταναλώσουμε εικόνες πτωμάτων ως inspiration porn για να κάνουμε επαναστατική γυμναστική. Πιστεύουμε ότι οι κραυγές ευαισθησίας των δυτικών υπηκόων για τα "παιδάκια που πεθαίνουν", αφενός δεν ωφελούν κανένα θύμα του πολέμου, αφετέρου έχουν πολύ διαφορετικές χρήσεις. Στο μικρο-επίπεδο, τα "παιδάκια που πεθαίνουν" χρησιμεύουν για να συμπληρώσουν τα προφίλ των ατόμων στα σόσιαλ μίντια, δίπλα σε γατάκια, φαγητά, μούσικουλα,

αθλητικά τρόπαια και λοιπά εκθέματα. Έτσι τα άτομα κοινωνικοποιούνται μέσω της κοινής ευαισθησίας τους. Ίσως να αισθάνονται και λίγο εντάξει με τον εαυτό τους, όπως ο χριστιανός που δίνει φιλοδώρημα στον άστεγο τα Χριστούγεννα. Στο μακρο-επίπεδο, τα "παιδάκια που πεθαίνουν" χρησιμεύουν στο ελληνικό κράτος για να κάνει πολιτική. Σε αυτή την - όχι και τόσο πιασάρικη - πολιτική ήταν αφιερωμένη η εκδήλωσή μας.

Spoiler: δεν καταλήξαμε σε κάποιο αίτημα! Δεν έχουμε την διάθεση να προτείνουμε καμία εναλλακτική πολιτική στο υπουργείο εξωτερικών, γιατί έχουμε την βαθιά πεποίθηση ότι καμία τέτοια πολιτική δεν μπορεί να ωφελήσει την εργατική τάξη. Ούτε στην Ελλάδα, ούτε στην Ουκρανία, ούτε στην Παλαιστίνη. Κρίμα δηλαδή, μακάρι να μπορούσαμε να εναποθέσουμε τις ελπίδες μας στο κράτος. Φταίει που όσοι το έκαναν στο παρελθόν, φάγανε τα μούτρα τους, κι εμείς γίναμε πιο κυνικοί.

Κάναμε ξε-zoom από τη Γάζα, ώστε ο χάρτης μας να δείχνει όλη την περιοχή από τα Βαλκάνια ως τον Ινδικό ωκεανό. Περιγράψαμε την κατάσταση με έναν τρόπο που οι ρουκέτες της Χαμάς, οι βόμβες του IDF, τα φουσκωτά των Χούθι δεν έχουν καθόλου ρομαντικό περιτύλιγμα, αλλά εξολοκλήρου κυνικά κρατικά συμφέροντα. Παρουσιάσαμε τον παγκόσμιο πόλεμο με έναν τρόπο που καταλήγει στον ταξικό πόλεμο που συμβαίνει στο εσωτερικό της χώρας μας, στις γειτονίες μας. Ο σκοπός της εκδήλωσης ήταν να κάνουμε στην άκρη τους τόνους συσκότισης, να καταλάβουμε τι διάολο κάνει το ελληνικό κράτος, πως μας αφορά, πως μπορούμε να γίνουμε πρόβλημα για την ελληνική πολεμική μηχανή. Προσοχή! Πρόβλημα, όχι αίτημα. Πρόβλημα, βεβαίως, αναλογικό της μικρής οργανωτικής μας δυνατότητας.

100% Η ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

Επιχειρήσεις

ΔΕΗ: Ολοκληρώθηκε η εξαγορά των δραστηριοτήτων της Enel στη Ρουμανία

15 Σεπτεμβρίου 2023 10:50

Με την ολοκλήρωση της εξαγοράς η ΔΕΗ έχει πλέον συνολικά σχεδόν 9 εκατ. πελάτες και η συνολική εγκατεστημένη ισχύς των ΑΠΕ αυξάνεται σε περίπου 4,4GW

Η πρώτη εικόνα παρουσιάζεται ως πόλεμος, η δεύτερη όχι. Την πρώτη εικόνα την ποστάρουν εκατομμύρια ευαίσθητοι ειρηνιστές, την δεύτερη όχι. Κάπως έτσι, η atrocious propaganda συσκοτίζει το τι είναι ο παγκόσμιος πόλεμος, το ποιοι εμπλέκονται, το ποιοι ευθύνονται κλπ.

ΜΕΡΟΣ 1^ο: Ο ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

1.1 TO-DO-LIST ΠΡΙΝ ΜΙΛΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Στο πρώτο μέρος της εκδήλωσης περιγράψαμε την γενική εικόνα του παγκόσμιου πολέμου και τη μέθοδο κατανόησης του. Ξεκινήσαμε με μια λίστα πραγμάτων που πρέπει να έχουμε υπόψη για να βγάλουμε άκρη με το θέμα.

- 1) Κοιτάμε τα κράτη ως μηχανισμούς, και όχι σαν τσιφλίκια κάποιων ηγετών. Η ιστορία δεν καθορίζεται από τις ιδιομορφίες ηγετών, ούτε επειδή είναι μετριοπαθείς, ούτε επειδή είναι “τρελοί”. Καθορίζεται από τα υλικά συμφέροντα των κρατών.
- 2) Τα κράτη συμπεριφέρονται ιμπεριαλιστικά, δηλαδή εξάγουν τα κεφάλαια τους και την εξουσία τους δια της βίας, κι αυτό το κάνουν λόγω αναγκαιότητας. Αυτή η αναγκαιότητα προκύπτει από την μόνιμη και αναπόφευκτη καπιταλιστική κρίση¹.
- 3) Ο ιμπεριαλισμός είναι μια ιστορική διαδικασία την οποία την οποία ακολουθούν όλα τα κράτη, μεγάλα και μικρά, άλλοτε πετυχημένα και άλλοτε όχι.
- 4) Τα κράτη έχουν διαφορά ισχύος (οικονομικής, στρατιωτικής κλπ). Συνεπώς, οι σχέσεις των κρατών στην ιμπεριαλιστική αλυσίδα δεν είναι ισοδύναμες.
- 5) Είναι όμως σχέσεις αλληλεξάρτησης, και όχι μονομερούς καθορισμού. Με απλά λόγια, τα μικρά κράτη δεν είναι μαριονέτες των μεγαλύτερων.
- 6) Καμία συμμαχία και καμία αντιπαλότητα μεταξύ κρατών δεν είναι αιώνια.
- 7) Δεν υπάρχουν “λαοί που νικούν με το όπλο στο χέρι”. Επίσης, δεν υπάρχει και Άγιος Βασίλης.

Μπορεί αρκετά από αυτά που είπαμε να φαίνονται απλά, ίσως και αυτονόητα, σπάνια όμως χρησιμοποιούνται ως μέθοδος κατανόησης του παγκόσμιου πολέμου. Έχουν φροντίσει για αυτό οι διάφορες αριστερές και δεξιές θεωρίες που παρουσιάζουν την Ελλάδα εξαρτημένη από τις μεγάλες δυνάμεις, θεωρίες που μας έχουν κάνει το μυαλό κιμά. Παρακάτω θα δείτε πόσο διαφορετικά παρουσιάζεται η ιστορία του κόσμου μας, χρησιμοποιώντας αυτές τις απλές οδηγίες.

1.2 ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΙΣΧΥΟΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Είπαμε πως τα κράτη δεν είναι ισοδύναμα, και η διαφορά της ισχύος τους παίζει φυσικά ρόλο στον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Χρησιμοποιήσαμε μια κατηγοριοποίηση για τις ανάγκες της παρουσίασης. Χωρίσαμε τα κράτη σε τρεις κατηγορίες. Πρώτη κατηγορία, αυτά που συνιστούν πλανητικές δυνάμεις, δηλαδή τα κράτη των οποίων η γεωπολιτική ισχύς και ο σχεδιασμός τους αφορούν κάθε γωνιά του πλανήτη. Τα κράτη αυτά καταστρώνουν σχέδια παγκόσμιας ηγεμονίας, και τα σχέδια αυτά είναι οι τεκτονικές πλάκες της ιστορίας. Δεύτερη κατηγορία, τα μεγάλα, μεσαία ή μικρότερα κράτη των οποίων η δύναμη είναι περιφερειακή. Αυτή η κατηγορία αφορά τα περισσότερα κράτη του πλανήτη, όσα έχουν σαφή κεντρική εξουσία και κυριαρχία επί μιας επικράτειας. Η τρίτη κατηγορία είναι τα διαλυμένα κράτη, τα “failed states” που λένε στα αγγλικά.²

1.3 ΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

1.3.1 ΡΩΣΙΑ

Μία χώρα που αποτελεί πλανητική δύναμη είναι η Ρωσία, απόγονος της Τσαρικής Αυτοκρατορίας και της Σοβιετικής Ένωσης. Απόγονος, δηλαδή, μιας αυτοκρατορίας που ηττήθηκε στον Ψυχρό Πόλεμο και διαλύθηκε. Μία χώρα που κατέχει τον μεγαλύτερο αριθμό πυρηνικών κεφαλών στον κόσμο και έναν από τους ισχυρότερους στρατούς. Το σχέδιο πλανητικής ηγεμονίας της Ρωσίας περιέχει εν τάχει τα εξής:

1. Έχουμε εξηγήσει σε αρκετές εκδηλώσεις και κείμενα στο παρελθόν το πως προκύπτει η κρίση, και για οικονομία χρόνου το παραλείψαμε. Αν κάποια έχει απορία, μπορεί ενδεικτικά να διαβάσει το κείμενο “Συλλογικά παθήματα και μαθήματα από τα τελευταία τρία χρόνια”, Selanik τ. 1, Δεκέμβριος 2022.
2. Η κατηγοριοποίηση της ισχύος των κρατών σε τρία επίπεδα μας βοηθάει να περιγράψουμε με έναν τρόπο τις σχέσεις αλληλεξάρτησης των πολεμικών σχεδίων ανάμεσα σε άνισα κράτη. Είναι, όμως, μια κατηγοριοποίηση κάπως αυθαίρετη, που απλοποιεί την πραγματικότητα για χάρη συντομίας· συντομίας χρόνου στην εκδήλωση, συντομίας χώρου στο περιοδικό. Ίσως μια κατηγοριοποίηση σε 4 ή περισσότερα επίπεδα να ήταν πιο ακριβής, αλλά το γενικό πνεύμα θα ήταν το ίδιο, οπότε βολευτείτε με την παρούσα.

α) Την προσπάθεια ελέγχου των πρώην χωρών της Σοβιετικής Ένωσης, τις οποίες ονομάζει Εγγύς Εξωτερικό της (Near Abroad). Κομμάτι αυτής της διαδικασίας είναι η εισβολή στην Ουκρανία, η καταστολή της εξέγερσης στο Καζακστάν κλπ.

β) Την έξοδο στις θερμές θάλασσες μέσω της Μ. Ανατολής. Για παράδειγμα, μέσω της ναυτικής βάσης Ταρτούς στη Συρία.

γ) Την πολιτική και στρατιωτική διείσδυση στα Βαλκάνια, την Αφρική, τη Νότια Αμερική. Εδώ το μενού έχει στήριξη πραξικοπημάτων, αποστολή στρατευμάτων της Wagner, κλπ.

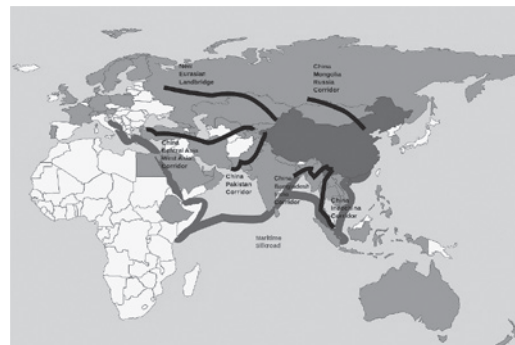

Η Ρωσία και το Εγγύς Εξωτερικό της.

1.3.2 ΚΙΝΑ

Στην κατηγορία των πλανητικών δυνάμεων ανήκει και η Κίνα, ο αφανής κερδισμένος του Ψυχρού Πολέμου. Στα 70's η Κίνα συγκρούστηκε με την Σοβιετική Ένωση, προσέγγισε τις ΗΠΑ, και μετατράπηκε στο τέλος του 20ου αιώνα σε παγκόσμιο εργοστάσιο. Οι δυτικές εταιρείες μετέφεραν τα εργοστάσια τους εκεί, και η Κίνα τους παρείχε φτηνή εργατική δύναμη. Κάπως έτσι έφτασε να έχει το 2ο ΑΕΠ παγκοσμίως, με τάση να ξεπεράσει πιθανόν στο μέλλον και τις ΗΠΑ. Η Κίνα βρίσκεται από το 2018 σε ένα σκληρό εμπορικό πόλεμο με τις ΗΠΑ, που το 2020 πήρε τη μορφή της “πανδημίας”, και συμπαρέσυρε όλα τα κράτη του κόσμου σε αυτό το χορό.

Το σχέδιο πλανητικής ηγεμονίας της Κίνας είναι ο νέος Δρόμος του Μεταξιού. Δηλαδή, η ενοποίηση της Ευρασίας υπό κινεζική ηγεμονία, μέσα από μια σειρά μεταφορικών, εμπορικών και στρατιωτικών υποδομών. Εδώ πρέπει να κρατήσουμε πως ο Δρόμος του Μεταξιού περνάει από το Σουέζ και το τελικό σημείο του, δηλαδή η είσοδος των κινεζικών εμπορευμάτων στην Ευρώπη, είναι το λιμάνι του Πειραιά. Θα επανέλθουμε σε αυτά παρακάτω.

Ο νέος κινεζικός Δρόμος του Μεταξιού (ή Belt & Road Initiative).

1.3.3 ΗΠΑ

Βέβαια, όταν ακούμε πλανητική δύναμη, στο μυαλό όλων έρχονται οι Ηνωμένες Πολιτείες, η χώρα της οποίας ο πρόεδρος αποκαλούνταν μέχρι πρόσφατα “πλανητάρχης”. Οι ΗΠΑ απέκτησαν πλανητική ηγεμονία στον μισό πλανήτη μετά τον Β' Παγκόσμιο, και σε ολόκληρο σχεδόν τον πλανήτη μετά τον Ψυχρό Πόλεμο για περίπου 20 χρόνια. Είναι η μεγαλύτερη οικονομία και ο μεγαλύτερος στρατός στον κόσμο μέχρι σήμερα, όμως αντιμετωπίζουν σοβαρές προκλήσεις με κίνδυνο στο μέλλον να χάσουν την πρωτοκαθεδρία τους στο σύστημα διεθνών σχέσεων. Συνεπώς, το σχέδιο παγκόσμιας ηγεμονίας των ΗΠΑ είναι μια προσπάθεια ανάσχεσης των αντιπάλων τους, που διεκδικούν για τον εαυτό τους το ρόλο του παγκόσμιου χωροφύλακα. Δηλαδή η ανάσχεση των προσπαθειών της Ρωσίας και της Κίνας να ηγεμονεύσουν στην Ευρασία³.

3. Αν θέλετε να διαβάσετε κάτι πιο αναλυτικό και εμπειριστατικό σχετικά με αυτό το θέμα, πάρτε το βιβλίο: Autonomie Antifa, (2015), Η στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου. Αθήνα: Antifa Scripta.

Ο χάρτης αυτός είναι επινόηση του αμερικάνου θεωρητικού της Γεωπολιτικής N. Spykman, απεικονίζει τον δακτύλιο που περιβάλλει την Ευρασία, δακτύλιο στον οποίο εξελίσσεται σε μεγάλο βαθμό η αμερικανική στρατηγική της ανάσχεσης. Κάποτε ενάντια στην Σοβιετική Ένωση, τώρα ενάντια στη Ρωσία και την Κίνα.

Κομμάτι αυτού του σχεδίου είναι προφανώς η επέκταση του NATO σε διάφορες χώρες (π.χ. Ανατολική Ευρώπη), η οποία είναι χιλιοειπωμένη και υπερτονίζεται στα media ως η μοναδική πτυχή των αμερικανικών επιδιώξεων. Είναι επίσης ο εμπορικός πόλεμος ενάντια στην Κίνα, τη Ρωσία και την Ευρωπαϊκή Ένωση (να, μπορεί να μην το λέει η ΕΦΣΥΝ, αλλά ΗΠΑ και ΕΕ βρίσκονται σε εμπορικό πόλεμο μεταξύ τους!).

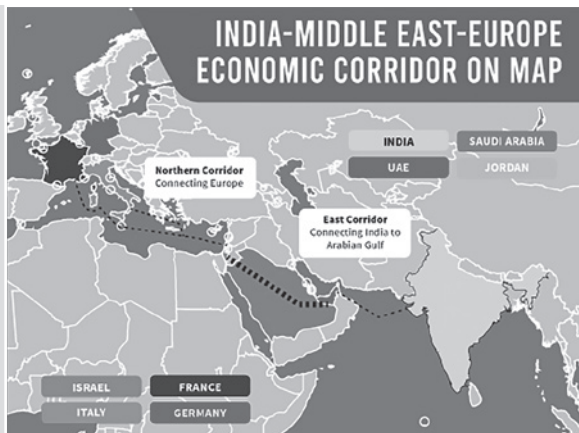
Όμως, οι ΗΠΑ έχουν και μια πολύ εξωστρεφή πολιτική και στις περιοχές που δεν ελέγχουν, στις περιοχές που είναι κρίσιμες για τους αντιπάλους τους. Η γεωπολιτική στρατηγική των ΗΠΑ εδώ και δεκαετίες είναι η πρόκληση χάους στην Μέση Ανατολή, την Ανατολική Ευρώπη, τον Καύκασο. Το κάνουν αυτό στηρίζοντας διάφορους αντι-καθεστωτικούς στρατούς, στηρίζοντας πολιτικές εξεγέρσεις, δημιουργώντας πολέμους που διαλύουν κράτη όπως το Ιράκ και το Αφγανιστάν. Αυτό το χάος παρουσιάζεται πολλές φορές ως “αποτυχία” των ΗΠΑ. Αντιθέτως, είναι ο σκοπός τους. Η πρόκληση αστάθειας ανοίγει ευκαιρίες και κινδύνους για τα κράτη της εκάστοτε περιοχής, και τα οδηγεί να λύσουν τις διαφορές τους με τα όπλα. Έτσι η Ρωσία και η Κίνα αναγκάζονται να πάρουν θέση σε πολέμους που γίνονται σε απόσταση αναπνοής από τις ίδιες, βαλτώνοντας - τουλάχιστον έτσι ελπίζουν τα αμερικανικά σχέδια - στις λάσπες αυτών των πολέμων.

1.3.4 Η ΙΝΔΙΑ

Θα μπορούσαμε να βάλουμε μία ακόμα ανερχόμενη χώρα, ίσως με ερωτηματικό, σε αυτή την κατηγορία. Η Ινδία είναι μια εκρηκτικά αναπτυσσόμενη οικονομία και είναι η χώρα με τον μεγαλύτερο πλέον πληθυσμό στον κόσμο. Η Ινδία προσπαθεί να πάρει τη θέση της Κίνας ως το νέο παγκόσμιο εργοστάσιο, και την προσπάθεια αυτή στηρίζουν οι ΗΠΑ.

Το σχέδιο της Ινδίας να κατακτήσει τις αγορές του κόσμου είναι σχετικά πρόσφατο. Είναι ο εμπορικός δρόμος Ινδίας - ΗΑΕ - Σαουδικής Αραβίας - Ιορδανίας - Ισραήλ - ΕΕ (εφεξής ινδο-ευρωπαϊκός διάδρομος). Ο εμπορικός δρόμος αυτός θα είναι ανταγωνιστικός προς τον κινεζικό Δρόμο του Μεταξιού και θα παρακάμπτει τη διώρυγα του Σουέζ, την Τουρκία και το Ιράν. Είναι υπό διαπραγμάτευση, μεταξύ άλλων, αν η είσοδος του διαδρόμου στην ΕΕ θα είναι ο Πειραιάς ή ιταλικά και γαλλικά λιμάνια. Ανακοινώθηκε τον περασμένο Σεπτέμβριο, λίγες μέρες πριν ξεκινήσει ο πόλεμος Ισραήλ - Χαμάς.

Ο ινδο-ευρωπαϊκός εμπορικός δρόμος.

1.4 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Αναφέραμε μέχρι τώρα τα σχέδια πλανητικής ηγεμονίας 4 χωρών. Λέμε πως αυτά τα σχέδια, που είναι σε σύγκρουση μεταξύ τους, είναι οι τεκτονικές πλάκες της ιστορίας. Αυτό δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση

πως λαμβάνοντας υπόψη αυτά τα σχέδια καταλαβαίνουμε τι γίνεται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Γιατί υπάρχουν και όλα τα υπόλοιπα κράτη. Τα οποία μπορεί να μην έχουν διαστάσεις πλανητικής αυτοκρατορίας, έχουν όμως ιμπεριαλιστικά σχέδια που εκτείνονται αρκετά μακριά από τα σύνορα τους. Ένα τέτοιο κράτος είναι και το ελληνικό.

Τα μικρά ή μεσαία κράτη, των οποίων ο ιμπεριαλισμός είναι περιφερειακός σαν τον ελληνικό, είναι αναγκασμένα να λάβουν υπόψη τις συγκρούσεις των πλανητικών δυνάμεων και να πάρουν κάποιου είδους θέση σε αυτές. Αν τις αγνοήσουν, θα καταστραφούν. Πρέπει να φροντίσουν ώστε τα δικά τους σχέδια, τα δικά τους συμφέροντα, να γίνουν κομμάτι των σχεδίων των πλανητικών δυνάμεων. Να προσφέρουν, δηλαδή, κρίσιμες υπηρεσίες.

Προσοχή! Αυτό δεν σημαίνει “να δώσουν γη και ύδωρ στους ιμπεριαλιστές”, ούτε να γίνουν μαριονέτες τους. Σημαίνει να δέσουν τα εθνικά τους συμφέροντα στο άρμα μεγαλύτερων συμφερόντων, ώστε να έχουν περισσότερες αξιώσεις. Αυτό δεν συμβαίνει π.χ. με τον Μπλίνκεν να διατάζει και τον Κούλη να βαράει προσοχή. Ίσα-ίσα. Γίνονται εκατέρωθεν εκβιασμοί, καθώς και οι πλανητικές δυνάμεις έχουν ανάγκη τους περιφερειακούς δρώντες για να προχωρήσουν τα σχέδια τους. Πολλές φορές, χώρες σαν την Ελλάδα, τεντώνουν με το στανιό τα σχέδια χωρών σαν τις ΗΠΑ, ώστε να χωρέσουν τα δικά τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, που αφορά τη χώρα μας είναι το μακεδονικό ζήτημα. Η Ελλάδα σαμπόταρε τα σχέδια των συμμάχων της, που ήθελαν την Μακεδονία στο NATO και την ΕΕ, για 27 ολόκληρα χρόνια, προκειμένου να λάβει διάφορα ανταλλάγματα. Πολλές από τις ελληνικές διεκδικήσεις ενσωματώθηκαν στην Συμφωνία των Πρεσπών.

1.5 ΤΑ ΔΙΑΛΥΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ (“FAILED STATES”)

Τελευταία κατηγορία είναι τα “failed states”, τα διαλυμένα κράτη (ή αποτυχημένα, εναλλακτική μετάφραση). Οι χώρες στις οποίες δεν υπάρχει σαφής κεντρική εξουσία με μονοπώλιο της βίας και εθνική κυριαρχία. Οι χώρες στις οποίες ο εμφύλιος πόλεμος έχει προκαλέσει χάος. Σε αυτές τις χώρες διάφοροι επιχειρηματίες - πολέμαρχοι φτιάχνουν πόλους εξουσίας και στρατούς, οι οποίοι είναι συχνά προπλάσματα νέων κρατών (π.χ. οι αυτόνομες επαρχίες των Κούρδων στη Συρία). Λειτουργούν ως proxies πλανητικών ή περιφερειακών δυνάμεων, κάνοντας και αυτοί με την σειρά τους τις φιλοδοξίες τους κομμάτι των σχεδιασμών άλλων κρατών. Όμως ούτε και αυτοί είναι μαριονέτες. Οι συμμαχίες που κάνουν γίνονται με γνώμονα τα δικά τους τοπικά συμφέροντα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Υεμένη⁴. Είναι μια χώρα σε πολυμερή εμφύλιο πόλεμο από το 2014. Διάφοροι στρατοί διεκδικούν την εξουσία, ένας εκ των οποίων οι διάσημοι πλέον Χούθι. Εκτός από τους Χούθι που είναι σύμμαχοι του Ιράν, υπάρχει το Μεταβατικό Συμβούλιο του Νότου (STC) που είναι σύμμαχοι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, οι Ένοπλες Δυνάμεις της Υεμένης που είναι σύμμαχοι της Σαουδικής Αραβίας, καθώς και ομάδες της Αλ Κάιντα και του ISIS. Η Ελλάδα, που έχει μεγάλα πάρε-δώσε με ΗΑΕ και Σαουδική Αραβία, είχε μια πολύμορφη εμπλοκή στον πόλεμο της Υεμένης: αποστολή πυραύλων στην Σαουδική Αραβία για να τους χρησιμοποιήσει ενάντια στους Χούθι- συμβολή στον ναυτικό αποκλεισμό - άρα και στον λιμό και το μαζικό θάνατο, δια της ισχύος του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου- και ποιος ξέρει και τι άλλο δε γνωρίζουμε.

Ο μύθος λέει ότι οι Χούθι βάζουν ένοπλα εμπόδια στο διεθνές εμπόριο (με τις επιθέσεις σε πλοία στην Ερυθρά Θάλασσα) γιατί είναι αλληλέγγυοι με τους Παλαιστίνιους. Η δεξιά στέκεται περισσότερο στο διεθνές εμπόριο (άρα Χούθι=κακοί), η αριστερά στέκεται περισσότερο στο “αλληλέγγυοι με τους Παλαιστίνιους” (άρα Χούθι=σύντροφοι). Βέβαια, για καμιά δεκαριά χρόνια που εξελισσόταν ο εμφύλιος στην Υεμένη και η Ελλάδα έβαζε το ματωμένο χεράκι της, οι Χούθι δεν ήταν ούτε κακοί ούτε σύντροφοι, απλώς δεν υπήρχαν. Δεν μιλούσαν για αυτούς ούτε τα ελληνικά μίντια, ούτε τα ελληνικά ιντιμίντια. Επιφυλασσόμαστε πως παρακάτω θα πούμε μια άλλη γνώμη για το ποιος ναρκωθετεί την Ερυθρά Θάλασσα. Δεν θα μπούμε στον κόπο να πούμε, όμως, αν οι Χούθι είναι κακοί ή σύντροφοι.

4. Επίσης, για κάτι πιο αναλυτικό σχετικά με τον πόλεμο στην Υεμένη, διαβάστε το: Antifa Scripta, Δεν ξαναπιάνει φωτιά εκείνο που έγινε στάχτες; Η Υεμένη και η νέα φάση της διάλυσης της Μέσης Ανατολής. Περιοδικό Antifa, τ. 46, Μάιος 2015.

ΜΕΡΟΣ 2^ο: ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

2.1 Η ΑΝΑΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΛΟΚΗ ΣΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Το ελληνικό κράτος αποτελεί τμήμα της περιοχής της Ευρασίας. Της περιοχής που τείνει να έχει όλο και πιο διαλυτικές τάσεις, όπως εξηγήθηκε και στο πρώτο μέρος. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως το ελληνικό κράτος συμμετέχει ενεργά στην όλη υπόθεση από τα 90's και με ανανεωμένες ιδέες από το 2010, δηλ. κατά την περίοδο διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης¹. Σε όλες αυτές τις δεκαετίες το ελληνικό κράτος στήνει ένα ιμπεριαλιστικό σχέδιο που έχει ως κορωνίδα τη λεγόμενη ανάσχεση της Τουρκίας. Αυτή η φράση, που έχει γίνει πιπίλα στα στόματα υπουργών και γεωπολιτικών αναλυτών, φαινομενικά έχει στόχο την Τουρκία και την επιθετικότητα (αναθεωρητισμός όπως λένε) που αυτή επιδεικνύει. Την τελευταία δεκαετία, το ελληνικό κράτος οργανώνει αυτό το σχέδιο μέσω συμμαχιών με τις ΗΠΑ και με άλλα κράτη της περιοχής (τις λεγόμενες τριμερείς/τετραμερείς συνεργασίες με ΗΠΑ, Ισραήλ, Αίγυπτο, Κύπρο και τα συναφή). Επιπλέον, δημιουργεί τις (στρατιωτικές και οικονομικές) συνθήκες ώστε να εμπλέξει και τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη παρουσιάζοντας τους ως αμοιβαία επωφελείς αφού ή θα κρατάνε την Τουρκία υπό έλεγχο ή θα θέτουν το ελληνικό κράτος στην πρώτη γραμμή απέναντι στο τουρκικό, σε περίπτωση που το δεύτερο μεταπηδήσει στο αντιδυτικό μέτωπο.

Αυτή όμως είναι μια «μερική» ανάγνωση της κατάστασης. Η στρατηγική ανάσχεση της Τουρκίας έχει οδηγήσει το ελληνικό κράτος σε πεδία συγκρούσεων πολύ πέρα από την Τουρκία, όπως είναι αυτά της Ουκρανίας και της Μέσης Ανατολής. Εν τέλει, η ανάσχεση της Τουρκίας περνάει από τη στρατηγική εμπλοκής του ελληνικού κράτους όλο και πιο ενεργά στον εξελισσόμενο παγκόσμιο πόλεμο στην περιοχή της Ευρασίας, στην περιοχή που συγκρούονται τα συμφέροντα όλο και περισσότερων κρατών. Οι Έλληνες ιθύνοντες ελπίζουν ότι ο διαρκής πόλεμος θα δημιουργεί προβλήματα στην Τουρκία και το ελληνικό κράτος θα βρίσκεται στην κατάλληλη θέση για να εκμεταλλευτεί αυτά τα προβλήματα. Αυτές οι ελπίδες οδηγούν το ελληνικό κράτος στην όλο και βαθύτερη συμμετοχή στον παγκόσμιο πόλεμο. Τα δυο πόδια της πολεμικής εμπλοκής είναι τόσο η οικονομία όσο και τα όπλα. Εξάλλου, αυτές είναι δυο καταστάσεις του καπιταλισμού σε «εργοστασιακές ρυθμίσεις». Η «όλο και βαθύτερη συμμετοχή» που αναφέραμε εξηγείται καλύτερα αν στραφούμε σε ένα μικρό update των τελευταίων «κατορθωμάτων» του ελληνικού κράτους, την πιο πρόσφατη ιμπεριαλιστική του στρατηγική, όπως αυτή αποτυπώνεται στους χάρτες που θα δείτε να ξεδιπλώνονται παρακάτω.

2.2 Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

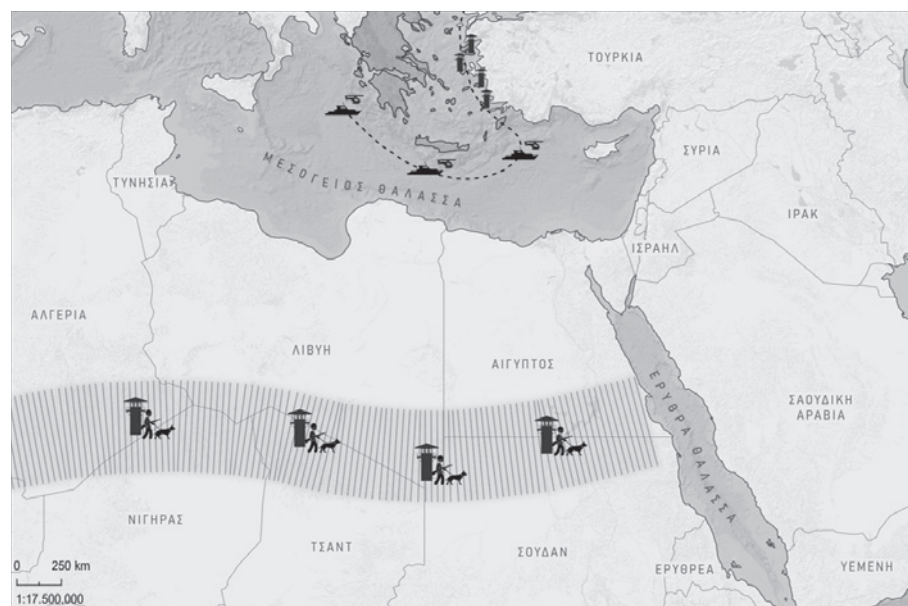
1. Δείτε το Autonomie Antifa, (2015), Η στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου. Αθήνα: Antifa Scripta.

Θα ξεκινήσουμε από τα πιο κοντινά μας, αν και εκ πρώτης όψης ακούγεται λίγο άσχετο με το θέμα μας: τη διαχείριση της μετανάστευσης. Η πολιτική του ελληνικού κράτους για την μετανάστευση είναι πρωτίστως μια πολιτική διαχείρισης και κατασκευής υποτιμημένης εργατικής δύναμης, όπως έχει αναλυθεί από τις αυτόνομες ομάδες εδώ και 2 δεκαετίες². Όμως: την τελευταία δεκαετία το ελληνικό κράτος έχει ξεκαθαρίσει στο εξωτερικό και στο εσωτερικό του, ότι (θα) αντιμετωπίζει το ζήτημα αυτό σε συνάρτηση με την θέση του στο χάρτη και τους διακρατικούς ανταγωνισμούς. Αυτή είναι μια θέση υπερκομματική.

Με αριστερή κυβέρνηση το 2015, φώναξε δημόσια ότι θέλει διακαώς να παίξει το ρόλο του φύλακα των Ν/Α συνόρων της Ευρώπης. Το έκανε, εκμεταλλεύοντας τη μετανάστευση που έπαιζε προς την Ευρώπη, οργανώνοντας ένα σχέδιο «ανθρωπιστικής κρίσης» στην Ειδομένη. Πως το πέτυχε; Μεταφέροντας μετανάστες και μετανάστριες με ταξί και λεωφορεία, τοποθετώντας τους/ες στα βόρεια σύνορά για να ζητήσει ευρωπαϊκή χρηματοδότηση. Με αυτή έχει φροντίσει να εξοπλίσει τον στρατό, το λιμενικό και την αστυνομία, να χτίσει φράχτες και φυλακές, να προσλάβει μπάτσους, δεσμοφύλακες και κοινωνικούς επιστήμονες για να δουλεύουν στα κέντρα διαλογής των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Και έβαλε προσεκτικά όλες αυτές τις πολεμικές υποδομές στις εθνικά ευαίσθητες περιοχές, δηλαδή στην άκρη των συνόρων του, από τα βόρεια του Έβρου ως τα νότια της Κρήτης.

Όταν φτάσαμε στο 2020, λίγο πριν την υγειονομική «αποκάλυψη», το ελληνικό κράτος - με μια δεξιά κυβέρνηση - δημιούργησε μια αντίστοιχη κρίση στον Έβρο, επιδεικνύοντας όλα τα κεκτημένα της προηγούμενης περιόδου. Μυστικές υπηρεσίες διατυμπάνιζαν πως επίκειται πρόβλημα στα σύνορα στον Έβρο· караβανάδες και παρακρατικοί έστησαν ένα μικρό πεδίο πολεμικής σύρραξης στα σύνορα, με την υποστήριξη της ελληνικής κοινωνίας που (είτε δήλωνε ρατσιστική είτε φιλόδημη) είχε πειστεί πως το να ζει από τις δουλειές της αστυνομίας και του στρατού είναι μια χαρά φάση.

Αφού λοιπόν οι ηπειρωτικοί δρόμοι μετανάστευσης ναρκοθετήθηκαν, το ελληνικό κράτος έστρεψε την προσοχή στους θαλάσσιους δρόμους. Εκεί επιδόθηκε στις δράσεις που φέρουν το χαριτωμένο τίτλο «έρευνα και διάσωση»· ασχέτως αν έχουν στόχο τη διάσωση ή τον πνιγμό - όπως στην περίπτωση της Πύλου - έχουν ως σημείο αναφοράς τις περιοχές εκείνες των θαλάσσιων διόδων που το ελληνικό κράτος επιθυμεί να έχει λόγο.

Η διαχείριση της μετανάστευσης στην Υποσαχάρια Αφρική.

Με τη στρατιωτικοποίηση της διαχείρισης της θαλάσσιας μετανάστευσης, το ελληνικό κράτος έχει ανακτήσει τη Μεσόγειο και ακουμπά όσες

2. Οι θέσεις αυτές συμπυκνώνονται στο Μηδέν Άπειρο, Σαχ, No Woman's Land, (2013), Σχεδόν αόρατοι, η παρανομοποίηση της εργασίας ως κρατική στρατηγική για τη μετανάστευση. Αθήνα: Antifa Scripta, 2η έκδοση.

μη-ευρωπαϊκές ακτές προσφέρονται για “ανθρωπιστικό πόλεμο κατά των δουλεμπόρων”. Πρόσφατα, όπως είχε γίνει και με τη Λιβύη στο παρελθόν, το ελληνικό κράτος και η ΕΕ υπέγραψαν μια συμφωνία με την Αίγυπτο για τη διαχείριση της μετανάστευσης από την υποσαχάρια Αφρική³. Καταρχάς, κρατήστε την είδηση γιατί θα τη δούμε αλλιώς δοσμένη παρακάτω. Πάντως, σχετικά με τη μεταναστευτική πολιτική, το ελληνικό κράτος έχει φτάσει στο σημείο να εμπλέκεται στη διαχείριση της εργασίας ανθρώπων σε περιοχές πολύ χαμηλότερα, με στρατηγικό σύμμαχο την Αίγυπτο.

2.3 ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ (ΔΗΛ. ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ) ΒΑΣΕΙΣ

Πάμε τώρα στο ιερότερο τοτέμ της αριστεράς, τις αμερικανικές βάσεις. Είναι το προνομιακό πεδίο για συνθήματα του τύπου «έξω οι βάσεις του θανάτου» με τα οποία, ασχέτως τη δεκαετία, μεγαλώσαμε όλοι και όλες. Σε αντίθεση με ότι υποστηρίζει η επίσημη κρατική αριστερή αφήγηση, οι αμερικανικές βάσεις δεν είναι παραχωρήσεις και εκδουλεύσεις προς τις ΗΠΑ· ούτε βέβαια μας σέρνουν στον πόλεμο όπως υποστηρίζουν οι θεωρίες της εξάρτησης. Οι αμερικανικές βάσεις είναι γεωπολιτικό κεφάλαιο του ελληνικού κράτους. Είναι ένα άτυπο εργαλείο μη-επίθεσης στην περιοχή που βρίσκονται.

Στον Έβρο η βάση των ΗΠΑ βρίσκεται σκανδαλωδώς δίπλα από τα σύνορα με την Τουρκία, δημιουργώντας μια «ζώνη ασφαλείας» μεταξύ της ελληνικής και της τουρκικής επικράτειας⁴. Ποιο κράτος θα τολμούσε να την πέσει ανοιχτά σε αμερικανική βάση; Με τη βάση στην Αλεξανδρούπολη το ελληνικό κράτος προσφέρει στον αμερικανικό (και όχι μόνο) στρατό πρόσβαση στη Μαύρη Θάλασσα δίχως πέρασμα από τα στενά του Βοσπόρου, συνεπώς δίχως να ερωτηθεί η Τουρκία⁵.

Οι υπόλοιπες βάσεις είναι σαφώς στραμμένες προς το μέτωπο της Μέσης Ανατολής. Όσο οι διαλυτικές τάσεις εκεί εντείνονται, τόσο περισσότερο αυτές οι βάσεις αυξάνουν τη γεωπολιτική τους χρησιμότητα: λειτουργούν ως βάσεις υποστήριξης και μάλιστα προτιμώμενα έναντι μεγαλύτερων βάσεων στην περιοχή, όπως είναι αυτή του Ιντσιρλίκ στην Τουρκία⁶. Το τουρκικό κράτος - ας το θέσουμε ευγενικά - έχει συχνά - πυκνά μια δική του άποψη για τη διάλυση της Μέσης Ανατολής, που έρχεται σε

3. Καθημερινή, Ε.Ε. - Αίγυπτος: Οι έξι τομείς της συνολικής στρατηγικής εταιρικής σχέσης και η βοήθεια των 7,4 δισ. Ευρώ. Ηλεκτρονική έκδοση, 17/03/2024.
 4. Καθημερινή, «Σούδα 2» με νέα επέκταση - Βαθαίνει η αμερικανική παρουσία στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης. Ηλεκτρονική έκδοση, 17/09/2022.
 5. Καθημερινή, Τζόνθαν Ρούε στην «Κ»: Με την Αλεξανδρούπολη το ΝΑΤΟ παρακάμπτει την Τουρκία. Ηλεκτρονική έκδοση, 15/09/2022.
 6. American Enterprise Institute, Incirlik: Time for the U.S. Military to Leave. Διαδικτυακή εφημερίδα, 17/09/2020.

σύγκρουση συμφερόντων με τις αμερικανικές επιδιώξεις. Χαρακτηριστικότερο όλων είναι η αμερικανική υποστήριξη των τάσεων αυτονομίησης των Κούρδων της Συρίας⁷. Για λόγους που θα πρέπει να είναι τώρα προφανείς, η πραγματική χρήση των «βάσεων του θανάτου» έχει καλυφθεί πίσω από τις παπαριές περί «εξάρτησης», την ώρα που προσφέρουν απλόχερα τη δυνατότητα στο ελληνικό κράτος να εμπλέκεται όλο και περισσότερο στο τμήμα του παγκόσμιου πολέμου που διεξάγεται πάνω από τα βόρεια και αρκετά μακριά από ανατολικά σύνορά του.

2.4 ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Είπαμε πως η οικονομία πηγαίνει χέρι χέρι με τη στρατιωτική παρουσία. Δεν είναι ένα ρητορικό συμπέρασμα. Ο καλύτερος τρόπος απόδειξης είναι η στρατηγική ενίσχυσης των δικτύων ενέργειας στην οποία έχει πέσει με τα μούτρα το ελληνικό κράτος από την περίοδο της κορονοτρέλας. Κάθε σημείο εξόρυξης ή παραγωγής ενέργειας, καθώς και τα δίκτυα μεταφοράς της, είναι σημεία επίδειξης της ισχύος ενός κράτους. Η παραγωγή της ενέργειας και η διανομή της, ήδη από τις αρχές του εικοστού αιώνα, έχει ανατεθεί στην ένοπλη κρατική ισχύ, και ταυτόχρονα αποτελεί βασικό κομμάτι των διακρατικών ανταγωνισμών. Στρατοί (ιδιωτικοί και μη), γκάνια, μυστικές υπηρεσίες και ηλεκτρονικά προγράμματα κυβερνοασφάλειας επιστρατεύονται για την προστασία των πηγών ενέργειας και των δικτύων μεταφοράς της⁸. Θα αναφέρουμε παρακάτω ορισμένα συνοπτικά στοιχεία για την περίπτωση της Ελλάδας.

Η στρατηγική περικύκλωσης του τουρκικού κράτους από τη θάλασσα στηρίζεται με ένα ακόμα σχέδιο ενεργειακής ασφάλειας: την ηλεκτρική διασύνδεση των νησιών⁹. Το ελληνικό κράτος, μέσω του (κρατικότατου) ΑΔΜΗΕ, σταδιακά βυθίζει καλώδια σε κάθε νησί και βράχο της ελληνικής επικράτειας. Το σχέδιο βαφτίστηκε ως εξοικονόμηση ενέργειας, πράσινη μετάβαση αλλά στη βάση του συμπληρώνει όλα τα διμερή, τριμερή, τετραμερή ή δεκαμερή σχήματα συνεργασίας με κράτη της ευρύτερης περιοχής, με ακρογωνιαίο λίθο τον άξονα Ελλάδας - Κύπρου, τα οποία μιλάνε για ελληνική ΑΟΖ που ιδανικά θα φτάνει μέχρι την Τραπεζούντα¹⁰.

7. Όπως το 2014, έτσι έγινε και στην περίοδο του πολέμου στο Ιράκ το 2003, όταν το τουρκικό κράτος αρνήθηκε να δώσει πρόσβαση στον αμερικανικό στρατό για να εισβάλλει μέσω της επικράτειάς του. Δείτε το: Atlantic Council, Bilateral basing squabbles: Incirlik and America's out of area wars. Διαδικτυακή εφημερίδα, 29/08/2018.
 8. Τσεκάρετο το άρθρο μας: Antifa Selanik, Ο Mad Max στην ευρωπαϊκή ήπειρο - Πως φτάσαμε στην αύξηση των τιμών της ενέργειας. Περιοδικό Selanik, τ. 1, Δεκέμβριος 2022.
 9. Τσεκάρετο το άρθρο μας: Antifa Selanik, Από τον λιγνίτη στους έλικες και μετά στις σφαίρες (η σειρά είναι τυχαία). Περιοδικό Selanik, τ. 2, Μάιος 2023..
 10. Ινστιτούτο Ενέργειας Νοτιοανατολικής Ευρώπης, (2019), Η Ενεργειακή Αυτάρκεια του Καστελόριζου. Οι - μηχανικοί στο επάγγελμα - συντάκτες της μελέτης αφι-

Το σχέδιο ηλεκτρικής διασύνδεσης συμπληρώνεται με άλλα φαραωνικά σχέδια Ελλήνων στρατηγικών επενδυτών που προωθούν την ηλεκτρική διασύνδεση Ελλάδα και Αιγύπτου¹¹ και τη δημιουργία μονάδων ανανεώσιμης (όμιλος Κοπελούζου στην Αίγυπτο)¹² και συμβατικής παραγωγής ενέργειας στην Αφρική (όμιλος Μυτιληναίου στην επικράτεια της αναγνωρισμένης κυβέρνησης της Λιβύης)¹³.

Πιο πάνω, το ελληνικό κράτος έχει «επενδύσει» στην ενίσχυση του νότιου διαδρόμου ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου και πετρελαίου στην Ευρώπη. Η Ελλάδα είναι η βασική πύλη για να φτάσει το αέριο της Κασπίας στην ΕΕ, και υποστηρίχθηκε με την κατασκευή δύο αγωγών αερίου: του TAP (που φέρνει αζέρικο αέριο) και του IGB (που μεταφέρει αέριο στη Βουλγαρία)¹⁴. Το σχέδιο αυτό ενισχύεται με τη διασύνδεση ηλεκτρικής ενέργειας, πετρελαίου και φυσικού αερίου που θα μεταφέρονται από το ελληνικό κράτος προς τα βορειότερα κράτη, με μπουριά και καλώδια¹⁵.

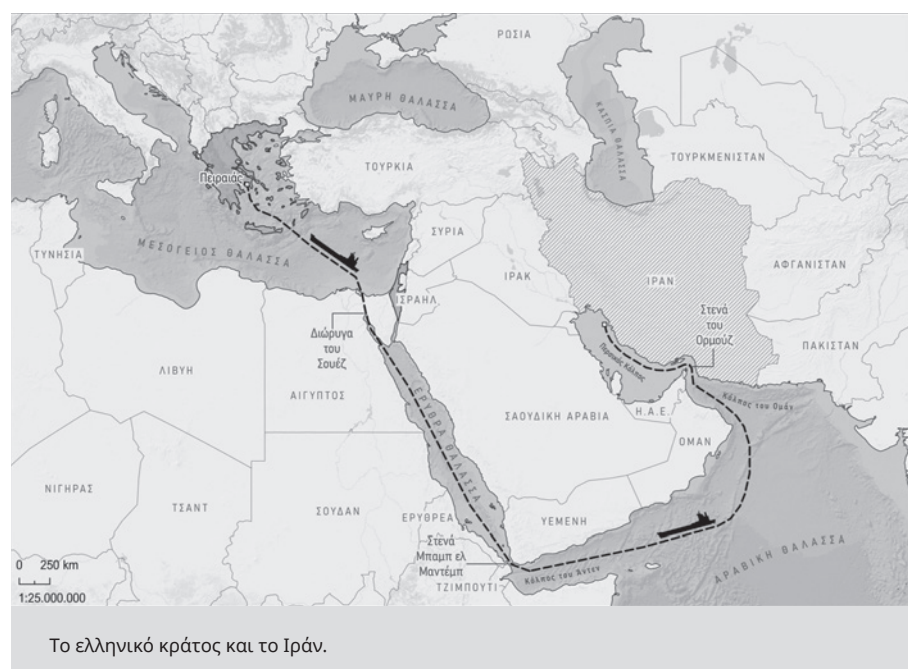
Γειτονικά από την Αλεξανδρούπολη, την Τουρκία και τη στρατιωτική βάση των ΗΠΑ κατασκευάστηκε δεξαμενή αποθήκευσης υγραποιημένου αερίου (LNG). Το αέριο καταφθάνει με δεξαμενόπλοια κυρίως Ελλήνων εφοπλιστών, αγοράζεται και εξάγεται (δηλαδή πωλείται) στα βορειότερα κράτη¹⁶. Πιο πάνω, η καλή μας ΔΕΗ, με την κερδοφορία που έχει από τις τιμές της ενέργειας, κατάφερε να αγοράσει μέρος του ηλεκτρικού δικτύου στη Ρουμανία, συνεχίζοντας το σχέδιο επέκτασης των ελληνικών αφεντικών στα Βαλκάνια¹⁷. Εν τω μεταξύ, οι επενδυτές που θα αναλαμβάνουν την κατασκευή τέτοιου τύπου έργων είναι εταιρείες σαν και αυτές στις οποίες πληρώνουμε τους λογαριασμούς αερίου και ρεύματος. Είναι δηλαδή ντόπια αφεντικά κλάδων της συμβατικής παραγωγής ενέργειας, της βιομηχανίας, των κατασκευών και των μεταφορών, που είδαν το μελλοντικό πεδίο κερδοφορίας των δικτύων ενέργειας¹⁸.

Πιο πάνω, είναι η Μαύρη Θάλασσα και το μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία. Αν βασιστούμε στα παραμύθια αριστερής προελεύσεως, το ελληνικό κράτος στέλνει όπλα στην Ουκρανία λόγω υποχωρητικότητας στα αμερικανικά ιμπεριαλιστικά σχέδια και είναι ο βασικός λόγος που έφαγε ξώφαλτσα μπόμπες ο Μητσοτάκης όταν πήγε στην Οδησό για να «τιμήσει τη Φιλική Εταιρεία» - και οι μισοί δημοσιογράφοι έκλαιγαν και οι άλλοι μισοί πανηγύριζαν¹⁹. Εντωμεταξύ όμως το ελληνικό κράτος έχει δημιουργήσει ένα κανονικό σχέδιο αύξησης της ισχύος του εκεί. Στην Οδησό το ελληνικό κράτος έχει εδώ και δεκαετίες ΚΥΠατζήδες χρηματοδοτώντας το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού στην Ουκρανία. Έχει και επιχειρηματίες· ο κύριος Μπούμπουρας το ίδρυμα του οποίου βλέπετε στο χάρτη πάνω από την πόλη της Οδησού, έχει αναλάβει κατασκευαστικά έργα σε συνεργασία με ελληνικές κατασκευαστικές²⁰, «τρέχει» ένα κοινωνικό ίδρυμα για την προώθηση των ελληνικών συμφερόντων στην περι-

οχή²¹ και φυσικά λειτουργεί ως μπροστινός για τη μεταφορά όπλων στα πεδία του πολέμου²². Με αυτούς ως μπροστινούς το ελληνικό κράτος διεκδικεί ένα μεγάλο μερίδιο από τις επενδύσεις που πρέπει να γίνουν για την ανοικοδόμηση της περιοχής²³. Μαντέψτε: οι ευκαιρίες επενδύσεων αφορούν την ενέργεια και τις κατασκευές, όπου οι γνωστές και μη εξαιρετές κρατικά χρηματοδοτούμενες εταιρείες ενέργειας θα εμπλακούν.

Μ' αυτά και μ' αυτά, το ελληνικό κράτος έχει δημιουργήσει ήδη μια υποδομή που ξεκινάει από τα βόρεια σύνορά του, περνάει από τα Βαλκάνια και καταλήγει στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας στην Ουκρανία, αποδεικνύοντας πως ένα οργανωμένο σχέδιο για την εμπλοκή στον πόλεμο είναι εν εξελίξει. Τελικά τα όπλα στην Ουκρανία όντως πιάνουν τόπο, αφού αποτελούν δέσμευση για επενδυτική εμπλοκή. Που φυσικά σε δεύτερο χρόνο θα δικαιολογούν την αποστολή περισσότερων όπλων για να προστατευτούν οι επενδύσεις που έγιναν.

2.5 ΤΟ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Πάμε τώρα σε έναν άλλο χάρτη. Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε πως το ελληνικό κράτος προσπαθεί να αποτελεί βασικό δίαυλο διαπραγμάτευσης της Δύσης με το Ιράν²⁴. Πως το κάνει; Με το εφοπλιστικό κεφάλαιο. Όποτε ας κάνουμε μια παρένθεση να πούμε πρώτα δυο λόγια γι' αυτούς.

Το ελληνικό κράτος αποτελεί, από την ίδρυση του, μια από τις σημαντικότερες ναυτικές δυνάμεις της διεθνούς οικονομίας. Ενώ στο Μεσοπόλεμο η ελληνική ναυτιλία κατείχε τη δέκατη θέση στον κόσμο, μετά τις πετρελαϊκές κρίσεις των 70's έφτασε στη δεύτερη θέση και από τότε πηγαίνει τρένο²⁵. Σήμερα, το ελληνικό κράτος είναι η κορυφαία πλοιοκτήτρια χώρα στον κόσμο, καθώς οι Έλληνες πλοιοκτήτες ελέγχουν περίπου το 21% του παγκόσμιου στόλου, σε όρους χωρητικότητας. Παρά τις φήμες που διαδίδουν τα αριστερά μίντια, οι Έλληνες εφοπλιστές έχουν πατρίδα. Τα ελληνόκτητα πλοία μπορεί να φέρουν σημαίες Λιβερίας, Νήσων Μάρσαλ και Παναμά, είναι όμως το πιο ισχυρό εξαγωγικό κεφάλαιο του ελληνικού κράτους. Χρησιμοποιούν αυτή την πρόσδεση τους

.....
ερώνουν ένα κεφάλαιο που συνδέουν τις θαλάσσιες ζώνες με τα έργα ηλεκτρικής διασύνδεσης ακριτικών νησιών.

11. energypress.gr, Στόχος να λειτουργήσεις το 2025 η ηλεκτρική διασύνδεση Ελλάδας- Αιγύπτου. Διαδικτυακή εφημερίδα, 15/03/2022.

12. energypress.gr, GREY: «Συνυστισμός» 24 εταιρειών για τις μελέτες - Στόχος να είναι έτοιμο το 50% των ΑΠΕ στην Αίγυπτο το 2030, όταν θα ολοκληρωθεί το καλώδιο. Διαδικτυακή εφημερίδα, 17/06/2024.

13. Καθημερινή, Ενισχύεται ο όμιλος Μυτιληναίου στα κατασκευαστικά έργα. Ηλεκτρονική έκδοση, 11/03/2024.

14. Από τον λιγνίτη στους έλικες [...], ό.π.

15. Ό.π.

16. Ό.π.

17. Το άρθρο «Καθημερινή, Τι κερδίζει η ΔΕΗ με την εξαγορά της Enel Romania. Ηλεκτρονική έκδοση, 10/03/23» μπορεί να προηγηθεί της συμφωνίας, ωστόσο περιέχει ένα infographic που δεν επιδέχεται παρεξηγήσεων. Σύμφωνα με τον αρθρογράφο, το ελληνικό κράτος θα ελέγχει τον μεγαλύτερο παραγωγό ΑΠΕ της Ρουμανίας και το δεύτερο μεγαλύτερο δίκτυο καλωδίων της χώρας. Έτσι «αποκτά πρόσβαση στον ενεργειακό διάδρομο που ξεκινάει από τη Ρουμανία, διασχίζει τη Βουλγαρία και καταλήγει στην Ελλάδα».

18. Ενδεικτικά αναφέρουμε: η protergia ανήκει στον όμιλο Μυτιληναίου, η nrg στη MotorOil, η Elredison στα ΕΛΠΕ, η ΗΡΩΝ στη ΓΕΚ-ΤΕΡΝΑ.

19. Δύο ενδεικτικές ειδήσεις διαφορετικού ύψους: Καθημερινή, Επίσκεψη Μητσοτάκη στην Οδησό: Το παρασκήνιο πίσω από την επίθεση. Ηλεκτρονική έκδοση, 07/03/2024. Εφημερίδα των Συντακτών, Εμπλοκή χωρίς όρια. Ηλεκτρονική έκδοση, 07/03/2024.

20. insider.gr, Μπούμπουρας: Έχουμε αρκετές ελληνικές εταιρείες που μπορούν να δραστηριοποιηθούν στην Ουκρανία. Διαδικτυακή εφημερίδα, 27/05/2023.

.....
21. Ριζοσπάτης, Ένα ... ευαγές ίδρυμα στην υπηρεσία του ευρωατλαντισμού. Ηλεκτρονική έκδοση, 02/03/2022.

22. Το δήλωσε ο γιος του και μέλος του ΔΣ του Ιδρύματος Μπούμπουρα, Σπύρος Μπούμπουρας. Βλ. Πελοπόννησος, Σπύρος Μπούμπουρας: «Πολεμούν με όπλα και με συκοφαντίες». Ηλεκτρονική έκδοση, 28/02/2022.

23. Υπουργείο Εξωτερικών, Συνέδριο για την Ανοικοδόμηση της Ουκρανίας, Αποτελέσματα. 15/02/2024.

24. Καθημερινή, Η προσέγγιση Ε.Ε και Ιράν μέσω Ελλάδας. Ηλεκτρονική έκδοση, 16/10/2005.

25. Μηλιός, Γ., Ιωακείμογλου, Η., Το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο. (Η θέση και ο ρόλος του στη διεθνή και την ελληνική οικονομία). Μέρος Α'. Περιοδικό Θέσεις, τ. 35, Ιούνιος 1991.

στο ελληνικό κράτος για να έχουν θεσμικό πάτημα στο διεθνές εμπόριο, να διεκδικούν και να επεκτείνουν τα κεκτημένα τους. Από την άλλη, η προστασία των ελλήνων εφοπλιστών δίνει στο κράτος δικαίωμα λόγου (δηλαδή κρατικής ισχύος) για τον έλεγχο του 1/5 του παγκόσμιου θαλάσσιου εμπορίου που σήμερα γίνεται με ελληνόκτητα πλοία. Όπως καταλάβατε, οι δρόμοι που ακολουθούν οι έλληνες εφοπλιστές για τη μεταφορά εμπορευμάτων, δείχνουν το μέχρι που φτάνει το πάπλωμα του ενεργού ρόλου του ελληνικού κράτους. Και γι' αυτό τους βλέπουμε ενιαία. Ας επιστρέψουμε όμως στο θέμα μας, που είναι ο ρόλος που βαρύνει το ελληνικό κράτος στη σχέση της Δύσης με το Ιράν.

Την περίοδο που τα κράτη παρουσιάζονταν σαν παιδάκια της UNICEF που επιζητούν ειρήνη - τότε που είχε κλειστεί η συμφωνία για το έλεγχο των ιρανικών πυρηνικών και ο εμπορικός χώρος της Δύσης ήταν ανοιχτός για ιρανικές επενδύσεις - το ελληνικό κράτος φρόντισε να γίνει από τους κυριότερους εταίρους αυτού του ανοίγματος. Σε απλή μετάφραση, είχε εξάρτηση κατά 35% από το πάμφθινο ιρανικό πετρέλαιο που φυσικά φορτωνόταν και μεταφερόταν σε όλα τα ευρωπαϊκά λιμάνια με ελληνόκτητα πλοία²⁶.

Όταν οι σχέσεις της Δύσης με το Ιράν ψυχράθηκαν, οι εισαγωγές και οι εξαγωγές του ελληνικού κράτους έφτασαν κοντά στο μηδέν²⁷. Όμως αυτό δε σήμαινε πως τα περιθώρια συνεργασίας είχαν πάψει. Ως γνωστόν το 99% των ελλήνων εφοπλιστών πλούτισαν με το λαθρεμπόριο εν μέσω εμπάργκο και πολέμων - το οποίο λαθρεμπόριο στην περίπτωση του ιρανικού πετρελαίου συνεχιζόταν κανονικά και με το νόμο.

Όπου φτάνουμε στην τελευταία τριετία, όπου πειρατείες πλοίων δίνουν και παίρνουν. Το βασικό που πρέπει να κρατήσουμε από το σωρό πληροφοριών είναι πως οι έλληνες εφοπλιστές, που εδώ και χρόνια ήταν μαμούλες στη μεταφορά ιρανικού πετρελαίου, συμφώνησαν να αναμνηστούν με το αμερικανικό εμπάργκο, με αποκορύφωμα μια περίπτωση οικειοθελούς παράδοσης ιρανικού πετρελαίου στις ΗΠΑ, χωρίς να αποζημιωθεί το Ιράν²⁸. Εν ολίγοις το ελληνικό κράτος συμμετέχει στο θαλάσσιο αποκλεισμό του ιρανικού πετρελαίου, χωρίς να στείλει εν προκειμένω ούτε ένα πολεμικό πλοίο, παρά μόνο με την ισχύ του θαλάσσιου διεθνούς εμπορίου και αποτελεί πολλές φορές επίκεντρο στη διακρατική διένεξη. Αν βάλουμε αυτό το γεγονός δίπλα στην ελληνοϊσραηλινή «συνεργασία στον τομέα της ασφάλειας» (με όπλα, drones, αλληλοεκπαιδεύσεις κ.ο.κ.) που έχει πρώτο προφανή στόχο το Ιράν, το ελληνικό κράτος έχει άμεσο συμφέρον να συμβάλλει στις ενδεχόμενες πολεμικές συγκρούσεις που αφορούν το Ιράν.

2.6 ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ (Η ΑΛΛΙΩΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ)

Όπως έχει περιγραφεί και στο πρώτο μέρος, υπάρχουν δύο πλανητικές δυνάμεις (Κίνα και Ινδία) που έχουν δύο καταγεγραμμένα σχέδια για τον έλεγχο του εμπορίου στην περιοχή της Ευρασίας, σχέδια που συμπεριλαμβάνουν κράτη της περιοχής. Αυτή η «συμπεριληψη» έχει ένα ρόλο διττό. Αφενός τα κράτη που συμπεριλαμβάνονται στα σχέδια τοποθετούνται εμπόλεμα από τη μία ή την άλλη «σωστή πλευρά της ιστορίας» και αφετέρου εξαναγκάζουν τα κράτη όπως τις ΗΠΑ ή την Κίνα να αναπροσαρμόσουν τα σχέδια τους. Αυτό είναι και ένα κλασικό παράδειγμα της αλληλεξάρτησης μικρών και μεγάλων κρατών, όπως το περιγράψαμε στο πρώτο μέρος.

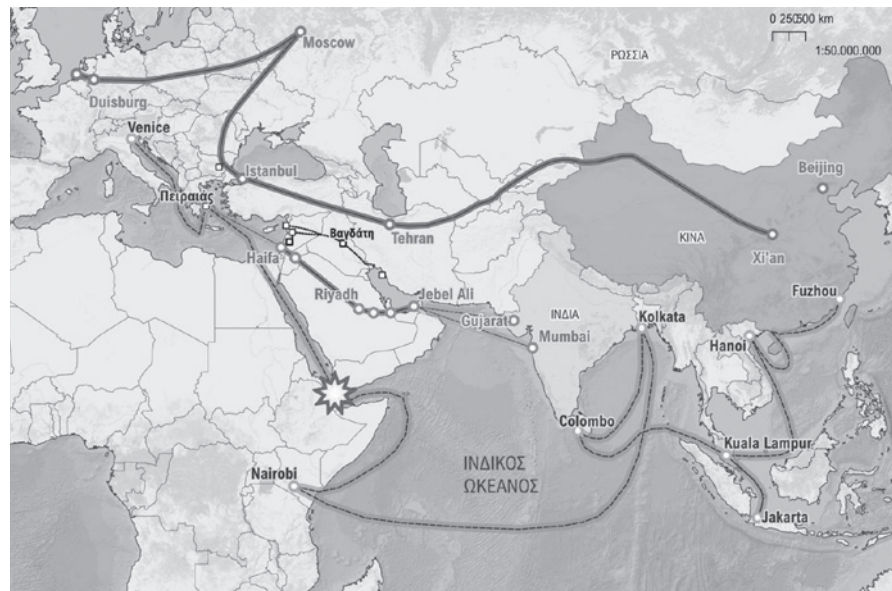
Το ένα σχέδιο είναι αυτό του Δρόμου του Μεταξιού της Κίνας που είναι on progress και συμπληρώνεται από ένα σιδηρόδρομο που θέλει να φτιάξει το Ιράν (τον «Σιδηρόδρομο της Αντίστασης»)²⁹, για τον έλεγχο του εμπορίου στη Μέση Ανατολή. Το νότιο κλαδί αυτού του δρόμου

26. Καθόλου τυχαία αυτές οι οικονομικές σχέσεις άνοιξαν την πρώτη περίοδο της «ελληνικής κρίσης χρέους». Βλ. Καθημερινή, Greece turns to Iranian oil as default fears deter trade. Αγγλόφωνη ηλεκτρονική έκδοση, 11/11/2011.

27. Στοιχεία από τη σελίδα Trading economics, αναζητώντας "Greece imports from Iran" και "Greece exports to Iran".

28. Για να παρακολουθήσετε έστω μερικώς τις εξελίξεις με το λαθρεμπόριο πετρελαίου και το ρόλο του ελληνικού κράτους στις σχέσεις Ιράν - ΗΠΑ, μπορείτε να τσεκάρετε τα παρακάτω άρθρα: Καθημερινή, Ιράν - Ελληνικά δεξαμενόπλοια: Οι χειρισμοί για το «Lana» και τα αντίποινα. Ηλεκτρονική έκδοση, 31/05/2022. Καθημερινή, Πίσω από τα ρεσάλτα στον Περσικό. Ηλεκτρονική έκδοση, 31/05/2023.

29. The Cradle, Railway of Resistance: A grand project to connect Iran, Iraq, Syria. Ηλεκτρονική έκδοση, 19/05/2023.

Τα τεκτονικά σχέδια του ευρασιατικού εμπορίου: ο νέος Δρόμος του Μεταξιού και ο ινδο-ευρωπαϊκός διάδρομος.

περνάει μέσα από το Σουέζ και καταλήγει στην Ευρώπη. Συγκεκριμένα στον Πειραιά που είναι ο βασικός διαμετακομιστικός σταθμός των κινέζικων εμπορευμάτων προς την Ευρώπη³⁰. Εδώ όλα καλά για το ελληνικό κράτος. Όμως με δική του πρωτοβουλία οι νέες επενδύσεις της COSCO στην περιοχή πάνε από καθυστέρηση σε καθυστέρηση και μάλιστα καθόλου τυχαία³¹. Ο Πειραιάς μπορεί να συνδεθεί με το σχεδιασμό ενός άλλου εμπορικού δρόμου: του ινδο-ευρωπαϊκού. Για να εντείνει τη χρησιμότητα του Πειραιά, το ελληνικό κράτος χρησιμοποιεί το λιμάνι όχι ως μηχανισμό διευκόλυνσης του εμπορίου, αλλά ως μηχανισμό ελέγχου και παρεμπόδισης του. Εν προκειμένω παρεμποδίζοντας την εμπορική επέκταση της Κίνας.

Ο ινδο-ευρωπαϊκός διάδρομος, αμερικανικής εμπνεύσεως, είναι ακόμη ασκήσεις επί χάρτου. Είναι η σύνδεση της Ινδίας, μιας wannabe υπερδύναμης δηλαδή, με την Ευρώπη. Αν κοιτάξουμε το χάρτη του ινδο-ευρωπαϊκού διαδρόμου βλέπουμε ως τερματικό σταθμό το λιμάνι του Πειραιά - συμπεριλαμβάνεται δηλαδή στο γενικό σχέδιο. Φυσικά αυτό είναι ένας μύχιος πόθος της Ελλάδας, καθώς όπως είπαμε, όλα αυτά είναι ακόμα κάτι γραμμούλες πάνω σε έναν χάρτη.

Αυτός ο χάρτης όμως αφήνει κάποια κράτη παραπονεμένα. Π.χ. την Αίγυπτο που παύει να έχει κέρδος, αφού ο νέος δρόμος αχρηστεύει το πέρας του Σουέζ, δηλαδή το πέρασμα των κινέζικων εμπορευμάτων από το νότιο κλαδί του Δρόμου του Μεταξιού. Π.χ. την Τουρκία που μένει εκτός, γεγονός ιδιαίτερα ευτυχές για τα ελληνικά σχέδια. Η σύνταξη του χάρτη και μόνο έχει ήδη προκαλέσει την πολεμική έξαρση στη Μέση Ανατολή, καθώς αλλάζει τις ισορροπίες ανάμεσα στα κράτη και τους πολέμαρχους της περιοχής αναγκάζοντάς τους να αναδιαπραγματευθούν πολεμικά τη θέση τους. Ο πόλεμος στη Γάζα και οι "τρελαμένοι" Χούθι εξηγούνται καλύτερα ως επεισόδια αυτής της εμπόλεμης διαδικασίας.

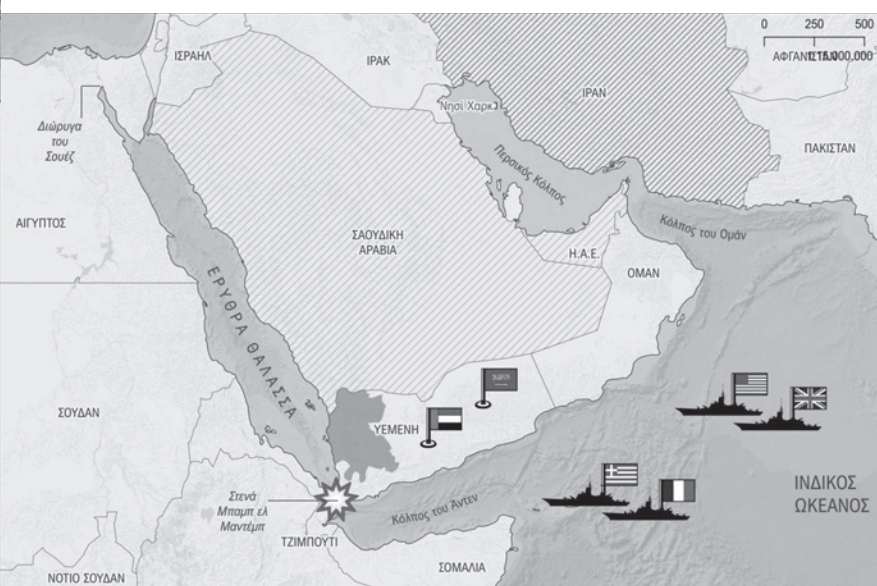
Όμως οι εμπορικοί δρόμοι αλλάζουν και με έναν ακόμα τρόπο: τις πρόσφατες (αρχικά αμερικανο - βρετανικές) επιχειρήσεις στην Ερυθρά Θάλασσα. Οι επιχειρήσεις αυτές έχουν ως διακηρυγμένο στόχο την προστασία των εμπορικών πλοίων, αλλά ως πραγματικό στόχο έχουν την παρεμπόδιση του διεθνούς εμπορίου που περνάει από τη διώρυγα του

30. Οι αριθμοί λένε: είναι το μεγαλύτερο λιμάνι (σε μεταφορά containers) στη Μεσόγειο και το τρίτο στην Ευρώπη για το 2023. Επίσης, είναι το σημαντικότερο λιμάνι (ως ποσοστό) στη θάλασσα μεταφορά κινέζικων εμπορευμάτων προς την Ευρώπη. Βλ. Καθημερινή, Record turnover profits for Piraeus Port Authority. Αγγλόφωνη ηλεκτρονική έκδοση, 30/03/2024. Βλ. Calatayud, L., C., (2023), The complex relationship between Europe and Chinese investment: The case of Piraeus. Λονδίνο: King's College London. Στη δεύτερη αναφορά θα βρείτε και το σχετικό ιστορικό με τις παλινωδίες στην επέκταση των κινέζικων επενδύσεων στον Πειραιά με πρωτοβουλία του ελληνικού κράτους (μέσω Δήμων, αρχαιολογικών υπηρεσιών και τα ρέστα).

31. Antifa Scripta, Τα τρένα, η Κίνα, το κίνημα. Περιοδικό Antifa, τ. 85, Μάιος 2023.

Σουέζ. Το σχέδιο τεκτονικής αλλαγής του διεθνούς εμπορίου βάζει κάποιες δυσκολίες στο βασικό διάδρομο εισόδου εμπορευμάτων στην ευρωπαϊκή ήπειρο και στο αιγυπτιακό κράτος. Φυσικά, επηρεάζει και κράτη μεγαλύτερου διαμετρήματος που αποτελούν την ατμομηχανή της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, όπως είναι η Γερμανία και η Γαλλία. Η ναρκοθέτηση της περιοχής της Ερυθράς Θάλασσας κάνει τα εμπορεύματα όπως είναι η ενέργεια, λιγότερο πρόσφορα και βέβαια πολύ πιο ακριβά, προκαλώντας πρόβλημα στις ευρωπαϊκές βιομηχανίες σε σύγκριση (θα έλεγε κάποιος πιο πονηρεμένος από εμάς) με τις ανταγωνίστριες αμερικανικές βιομηχανίες³². Γι' αυτό οι καλοί οι ευρωπαίοι αποφάσισαν να κάνουν δική τους επιχείρηση στην περιοχή για να εξυπηρετήσουν τα δικά τους συμφέροντα.

2.7 ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η “ΚΡΙΣΗ” ΣΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ

Το ελληνικό κράτος και η κρίση στην Ερυθρά Θάλασσα

Πάμε τώρα στο πιο πρόσφατο παράδειγμα αναταραχής του παγκόσμιου εμπορίου, την κρίση στην Ερυθρά Θάλασσα, για να δούμε το ρόλο των ελλήνων εφοπλιστών αλλά και του ελληνικού κράτους. Το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο εδώ και αρκετά χρόνια αποδεδειγμένα έχει ανοιχτές συνεργασίες με δύο από τις αντιμαχόμενες πλευρές του πολέμου στην Υεμένη, αυτές που υποστηρίζονται από τη Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα αντίστοιχα, οι οποίοι τις «παίζουν» με τους Χούθι, που με τη σειρά τους υποστηρίζονται από το Ιράν. «Συνεργασία» σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει πως αγοράζουν πάμφθινο πετρέλαιο από κοιτάσματα της περιοχής και πληρώνουν (και) σε είδος, δηλαδή όπλα και τα συναφή³³. Η συνεργασία τους γινόταν υπό τις ασφαλείς φτερούγες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών και αποκρύπτονταν από τη σιωπή των ελληνικών μίντια. Οι δουλειές στην περιοχή συνοδεύτηκαν με μια συστοιχία patriot στη Σαουδική Αραβία και μια ημιμόνιμη στρατιωτική παρουσία της Ελληνικής Δύναμης Σαουδικής Αραβίας³⁴, αλλά και με διενέξεις κάθε τόσο με τα drones των Χούθι που δεν ξετρελαινόταν κιάλας με τη στήριξη του ελληνικού κράτους στους εχθρούς τους. Όλα αυτά τα ωραία συνέβαιναν μέχρι και την πρόσφατη κρίση στην Ερυθρά Θάλασσα.

32. The Economic Times, Red Sea crisis driving up cost of white goods. Ηλεκτρονική έκδοση, 24/05/2024. Για τη διαφορά των επιπτώσεων μεταξύ της αμερικανικής και της ευρωπαϊκής βιομηχανίας δείτε το: JP Morgan, What are the impacts of the Red Sea shipping crisis?. Ηλεκτρονική έκδοση, 08/02/2024.

33. The Cradle, Who is looting Yemen's oil, and where does it all go?. Ηλεκτρονική έκδοση, 03/06/2023.

34. Καθημερινή, Εξελίσσει με τους ελληνικούς Patriot στη Σαουδική Αραβία - Νέο πρόγραμμα στρατιωτικής συνεργασίας. Ηλεκτρονική έκδοση, 13/05/2024.

Yemen's looted oil in 2022

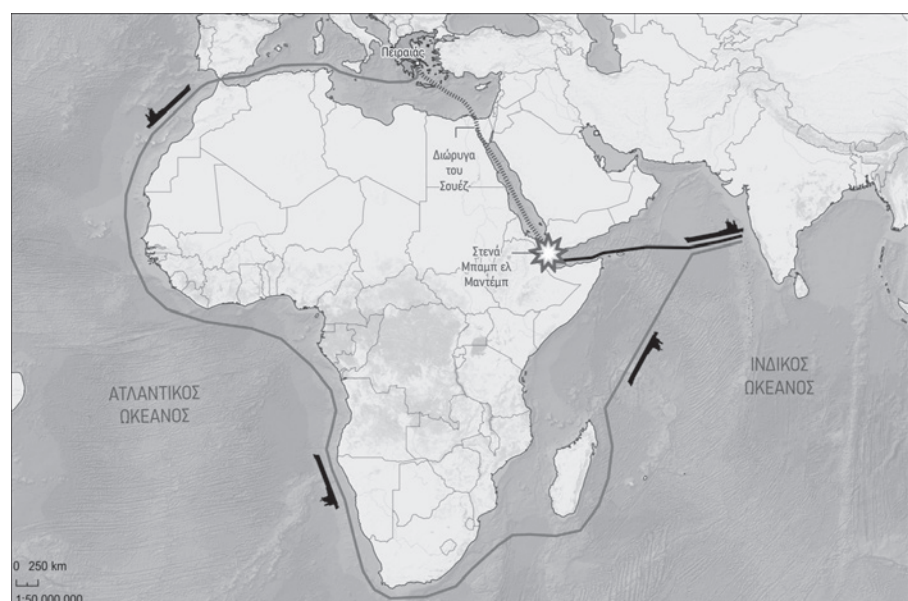
Date	Port	Cargo (million Barrels)	Value	Ship name
19 January	Dhabba Hadhramaut	2.5MMbbl	\$217M	APOLYTARES
02 February	Dhabba Hadhramaut	2MMbbl	\$200M	PANTANASSA
10 April	Dhabba Hadhramaut	2.3MMbbl	\$267M	POLITARIS
25 April	Nashima Shabwah	1MMbbl	\$106M	SEAVELVET
31 May	Ash Shihr Hadhramaut	2.2MMbbl	\$270M	APOLYTARES
26 June	Rudum Shabwah	0.4MMbbl	\$44M	GULF AETOS
29 June	Nashima Shabwah	1MMbbl	\$114M	ISABELLA
19 August	Dhabba Hadhramaut	2MMbbl	\$200M	MARAN CANOPUS
30 August	Nashima Shabwah	1MMbbl	\$98M	LOVINA

Source: ansarollah.com

The Cradle

Καταγεγραμμένες περιπτώσεις άντλησης πετρελαίου από την Υεμένη, που αποτέλεσε σημείο «μαλώματος» μεταξύ των εμπόλεμων πλευρών. Όλα τα πλοία, πλην ενός, είναι ελληνόκτητα.

Ξαφνικά οι all time classic επιθέσεις των Χούθι παρουσιάστηκαν ως σούπερ γαμάτες και πρωτοφανείς, τόσο που απαιτούσαν μόνιμη στρατιωτική παρουσία από τα δυτικά κράτη. Η στρατιωτική παρουσία οδήγησε τα εμπορικά πλοία που διασχίζουν το Σουέζ να κάνουν παράκαμψη μέσω του περίπλου της Αφρικής. Οσμιζόμενοι την κερδοφόρα ευκαιρία από τη νέα κρίση της εφοδιαστικής αλυσίδας, οι Βάσκο ντα Γκάμα του ελληνικού εφοπλιστικού κεφαλαίου έφτασαν να κάνουν νέες παραγγελίες πλοίων σε μέγεθος περίπου 10% του υφιστάμενου στόλου διεθνώς³⁵, διαδικασία που ξεκίνησε από το 2022, τότε που μας ζάλιζαν με τις ειδήσεις για τον πληθωρισμό κλπ. Έχουν έτσι διακριτικό πλεονέκτημα στη σχεδιαζόμενη εμπορική παράκαμψη. Τώρα, πρέπει να κρατάμε στο μυαλό μας πως και να λήξει η κρίση στην Ερυθρά, τα κερημένα των αφεντικών του εφοπλισμού θα παραμείνουν. Μετά τα πλοία δε θα πάνε για σκραπ αλλά θα αποτελούν μεγαλύτερο μερίδιο στο διεθνές θαλάσσιο εμπόριο. Συνεπώς και ο ρόλος της βαθιάς εμπλοκής του ελληνικού στρατού στη ναρκοθέτηση της περιοχής σιγά-σιγά αποδεικνύεται όλο και πιο ευδιάκριτος και δεν είναι καθόλου αποτέλεσμα κάποιων γενικών και αόριστων «φρονιάδων των λαών».

Η παράκαμψη του Σουέζ: κέρδος για το εφοπλιστικό κεφάλαιο, «ψιλοζητημάκι» για το ελληνικό κράτος.

35. Καθημερινή, Greeks top of shipping orders. Αγγλόφωνη ηλεκτρονική έκδοση, 18/01/2024.

Ωστόσο, η πολεμική εμπλοκή του ελληνικού κράτους με πλοία και στρατό δε γίνεται υπό αμερικανική σημαία, αλλά υπό ευρωπαϊκή. Για το ελληνικό κράτος η ημιμόνιμη παράκαμψη του Σουέζ δεν είναι και το καλύτερο σενάριο. Πρώτα-πρώτα, ο μόνιμος περίπλους της Αφρικής σημαίνει πως ο Πειραιάς θα μετατραπεί από πρώτο λιμάνι ευρωπαϊκής εισόδου σε τελευταίο, με την ανάλογη απώλεια του ρόλου του ως μηχανισμού ελέγχου του εμπορίου από και προς την Ασία. Επιπλέον, η Αίγυπτος, βασικός σύμμαχος της Ελλάδας σε σχέδια που αφορούν τη χάραξη ΑΟΖ και την ένοπλη συνεργασία για την περικύκλωση της Τουρκίας, έχει χάσει το 50% των εσόδων της από τη μη-διέλευση πλοίων μέσω της Διώρυγας του Σουέζ³⁶. Για να μην πούμε πως το σχέδιο του ινδο-ευρωπαϊκού διαδρόμου - ας το ξαναθυμίσουμε: αμερικανικής έμπνευσης! - μοιάζει να την έχει ψιλογραμμένη. Συνεπώς, η ευρωπαϊκή οικονομική στήριξη στην Αίγυπτο του δικτάτορα Σίσι, μπορεί να φέρει μια ετικέτα που λέει «διαχείριση της μετανάστευσης» όπως είδαμε στην αρχή, αλλά έχει βαθύτερους στόχους. Είναι και η ανάγκη διασφάλισης και των ελληνικών συμφερόντων που εκπληρώνονται υπό αιγυπτιακή σημαία. Αυτοί είναι και οι βασικοί λόγοι που το ελληνικό κράτος, ενώ αρχικά διατυμπάνιζε πως θα συμμετέχει στην επιχείρηση των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου, κατέληξε να είναι μέλος της ευρωπαϊκής επιχείρησης Ασπίδες και να είναι η λάρισσα το αρχηγείο της επιχείρησης κατά των Χούθι.

Το αν θα στεφθεί ο ρόλος του με επιτυχία ή όχι είναι ακόμη άγνωστο. Το βασικό όμως είναι πως η εμπλοκή του ελληνικού κράτους στα πεδία του πολέμου έχει ως ελατήρια αυστηρά και μόνο τα δικά του συμφέροντα. Κι από όσα δείξαμε, η όλο και βαθύτερη εμπλοκή στον πόλεμο είναι πια υπαρξιακή του ανάγκη. Άρα και τα κινήματα του τύπου «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» που γεννιούνται και πεθαίνουν κάθε τόσο από το 2022 κι έπειτα, αποτελούν στην καλύτερη περίπτωση μια μαρτυρολογία και στη χειρότερη μια εσκεμμένη συσκοτίση του ρόλου και των συμφερόντων του ελληνικού κράτους στον παγκόσμιο πόλεμο.

36. Middle East Monitor, Egypt says Suez Canal revenue falls 50% amid Red Sea tension. Ηλεκτρονική έκδοση, 28/04/2024.

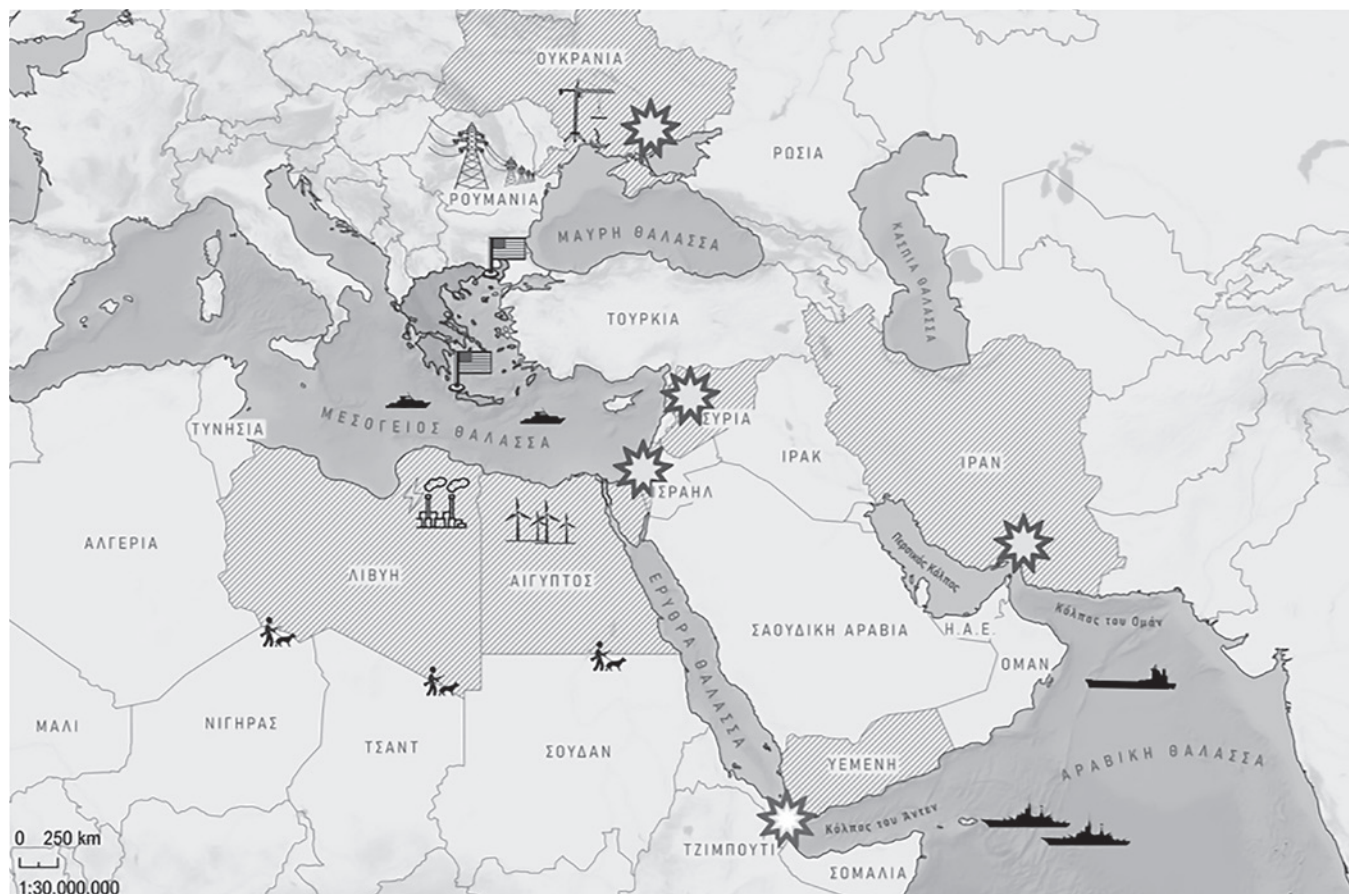
2.8 ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΠΕΔΙΟ: ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Αν τώρα κάνουμε μια σύμμα, καταλήγουμε σε αυτόν τον χάρτη που δείχνει το πως και μέχρι που φτάνει το ιμπεριαλιστικό σχέδιο του ελληνικού κράτους. Μπορεί να έχει τη μορφή των επενδύσεων, της διαχείρισης της μετανάστευσης, των περιβαλλοντικών μέτρων³⁷, των όπλων ή των «μπροστινών» επιχειρηματιών - πρακτόρων. Όμως οι πυκνώσεις του χάρτη πηγαίνουν με μοιρογνωμόνιο όλο και πιο μέσα στις πολεμικές συγκρούσεις. Διακινδυνεύοντας να πέσουμε έξω, αν πιστέψουμε τα λόγια του Δένδια πως ο ζωτικός χώρος του ελληνικού κράτους φτάνει μέχρι την υποσαχάρια Αφρική³⁸, έχουμε να δούμε στο μέλλον και εκεί κάποιο σχέδιο εμπλοκής, π.χ. με τη Γαλλία στο Μάλι.

Είπαμε πως είναι ακόμα άγνωστο το αν τα σχέδια του ελληνικού κράτους θα πάνε καλά. Όμως αυτό θα κριθεί από το αν θα προσαρμοστεί στις εξελισσόμενες συνθήκες, από το αν θα βρει τους απαραίτητους πόρους, δηλαδή από το στήσιμο μιας πολεμικής οικονομίας. Είναι κρίσιμο να προσαρμόσει ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, και πιο ειδικά την εργασία και τη ζωή της εργατικής τάξης, ώστε να συμβάλλουν σε αυτό το σχέδιο. Θα πρέπει ο τρόπος που θα δουλεύουμε, ο τρόπος που θα ζούμε, ακόμη και οι υποδομές που θα χρησιμοποιούμε και το πόσο «πράσινες» είναι, να υποστηρίζουν την πολεμική προετοιμασία του ελληνικού κράτους.

37. Παρότι δεν αναφέραμε κάτι για την «πράσινη» ελληνική ιμπεριαλιστική στρατηγική στο παρόν τεύχος, σκοπεύουμε να το κάνουμε στα επόμενα.

38. Athens Voice, Podcast Συναντήσεις με τον Μάκη Προβατά: Μια συζήτηση με τον Νίκο Δένδια, Ηλεκτρονική έκδοση, 22/02/2024.

Το ιμπεριαλιστικό σχέδιο του ελληνικού κράτους και τα ενεργά μέτωπα του πολέμου στην Ευρασία. Είναι από τις περιπτώσεις που παρατηρούμε ταύτιση απόψεων.

ΜΕΡΟΣ 3^ο: ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Στο δεύτερο μέρος δεν αποκαλύψαμε κάποια μυστικά σχέδια για οικονομική και στρατιωτική επέκταση του ελληνικού κράτους. Ό,τι αναφέρθηκε παραπάνω, έχει αποτυπωθεί σε έντυπες και ηλεκτρονικές εφημερίδες, το ανακοινώνουν επισήμως οι υπουργοί, το συζητάνε δεξιοί και αριστεροί. Κανένας δεν αμφισβητεί την εθνική εξωτερική πολιτική. Αυτό όμως που δεν συζητιέται πολύ δημοσίως είναι ότι ο πόλεμος, είτε στρατιωτικός, είτε εμπορικός, είτε με οποιαδήποτε άλλη μορφή, έχει ως βασική προϋπόθεση μία κοινωνία που είναι οργανωμένη για να συμμετέχει σε αυτόν.

Τα πολεμικά σχέδια του ελληνικού κράτους θα παρέμεναν στη σφαίρα της φαντασίας αν δεν ήταν σε θέση η ελληνική κοινωνία να τα αποδεχτεί και να τα υποστηρίξει, χωρίς να εκδηλωθεί κάποια άρνηση συμμετοχής της σε αυτά. Επειδή η ελληνική κοινωνία - όπως και κάθε άλλη καπιταλιστική κοινωνία - είναι ταξικά διαρθρωμένη, τα μικρά και μεγάλα αφεντικά (και κάθε φίλος του κράτους), συντάσσονται με τα εθνικά συμφέροντα στο πεδίο των διακρατικών συγκρούσεων. Αυτοί που δεν έχουν κανένα υλικό συμφέρον να το κάνουν, αντιθέτως, είναι οι μεγάλοι χαμένοι: εμείς, η πολυεθνική εργατική τάξη που κατοικεί, παράγει και αναπαράγεται εντός της επικράτειας του ελληνικού κράτους. Είναι η δικιά μας εργασία που γίνεται καύσιμο για την προώθηση των πολεμικών σχεδίων. Συνεπώς, είναι η δικιά μας άρνηση να συμμετέχουμε στον πόλεμο που θέλει πάση θυσία να εμποδίσει το ελληνικό κράτος και οι υποστηρικτές του.

Πώς θα μπορούσαν να αγοραστούν τα Rafale; Πώς θα επεκτεινόταν ο στόλος των εφοπλιστών; Με ποιες υλικές προϋποθέσεις θα μετακινούνταν η φρεγάτα μέχρι την Ερυθρά θάλασσα; Πώς θα έφτανε στα σημερινά του επίπεδα το βεληνεκές του ελληνικού καπιταλισμού αν δεν πειθαρχούσε και δεν δούλευε προς αυτή την κατεύθυνση η εργατική τάξη εντός του ελληνικού κράτους;

Η εργατική τάξη είναι στο επίκεντρο των πολεμικών σχεδίων του ελληνικού κράτους και κάθε κράτους. Για το λόγο αυτό, ένα σύνολο από πολιτικές βγάζουν νόημα στο πλαίσιο μιας κοινωνίας/οικονομίας που προετοιμάζεται για πόλεμο. Δηλαδή μιας κοινωνίας/οικονομίας που είναι προσανατολισμένη στο να εξασφαλίσει τους υλικούς πόρους για τα πολεμικά σχέδια του κράτους. Αυτή την πολεμική οικονομία βλέπουμε να αναπτύσσεται μπροστά στα μάτια μας με αυξημένη ένταση από το 2020, όταν με αφορμή τη "μάχη ενάντια στον κορονοϊό" ξεκίνησε να εφαρμόζεται ένα συντονισμένο κρατικό σχέδιο που περιελάμβανε μια σειρά από οικονομικά, ιδεολογικά και κατασταλτικά μέτρα.

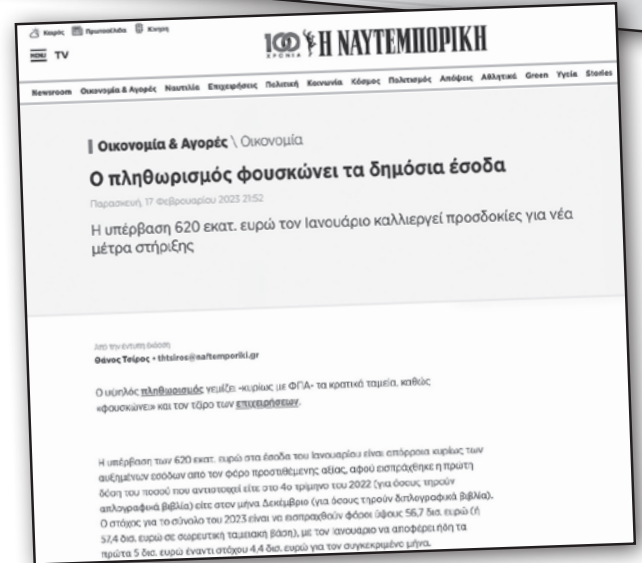
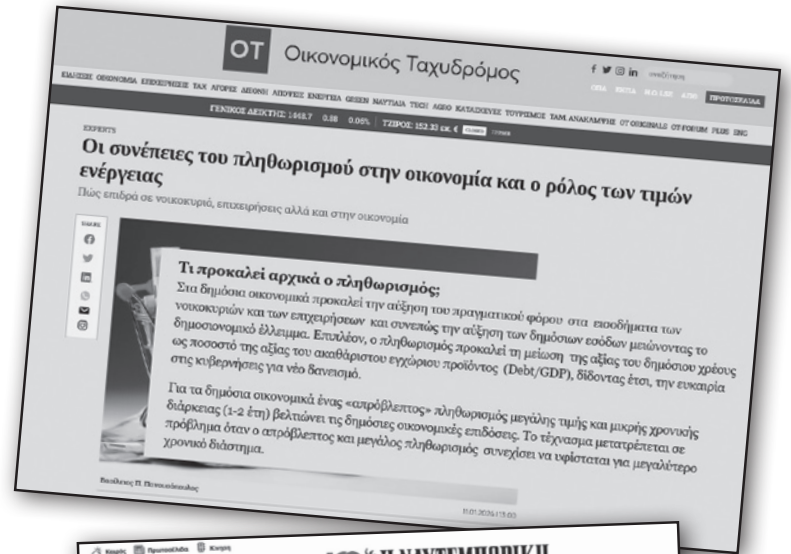
3.1 Ο ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ

Ο πληθωρισμός είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα προσαρμογής της οικονομίας σε συνθήκες προετοιμασίας πολέμου. Οι αυξήσεις των τιμών, ιδιαίτερα σε είδη πρώτης ανάγκης όπως τα τρόφιμα, τα οποία δεν έχει κανείς την επιλογή να σταματήσει να καταναλώνει εντελώς, οδηγούν μέσω της φορολογίας σε αύξηση των εσόδων του κράτους¹. Το είδος της συγκεκριμένης φορολογίας (δηλαδή ο ΦΠΑ) εξασφαλίζει ότι ασχέτως εισοδήματος ο ακριβότερος φόρος στα ακριβότερα προϊόντα και υπηρεσίες θα καταβάλλεται. Στην εξίσωση προσθέστε και τις υποχρεωτικές ηλεκτρονικές συναλλαγές, οι οποίες φροντίζουν κάθε συναλλαγή να καταγράφεται και στη συνέχεια να φορολογείται αντιστοίχως. Το κράτος δεν επιδιώκει την αύξηση των εσόδων του επειδή εφαρμόζει "νεοφιλελεύθερες" πολιτικές (μάλλον το ανάποδο θα έλεγε κανείς!), αλλά για να οργανώνει απευθείας το ίδιο τη ροή των χρημάτων σε εθνικά χρήσιμους σκοπούς.

Στο γενικό σχήμα του πληθωρισμού εντάσσονται οι αυξήσεις στις τιμές ενέργειας. Το κράτος οργανώσε με συστηματικό τρόπο τα τελευταία χρόνια τον τομέα πώλησης της ενέργειας², με αποτέλεσμα να καταλήγουν περισσότερα λεφτά στα αφεντικά που πουλάνε το εμπόρευμα ενέργεια. Οι αυξημένοι υλικοί πόροι προς τα αφεντικά αυτά μεταφράζονται σε δυνατότητα νέων και πιο επιθετικών επενδύσεων στο εξωτερικό, όπως αυτές στη Ρουμανία, τη Λιβύη και την Αίγυπτο που αναφέραμε στο προηγούμενο μέρος. Με άλλα λόγια, οι επενδύσεις σε ενεργειακές υποδομές εκτός των συνόρων σημαίνουν ότι τα ντόπια αφεντικά μπορούν να κατέχουν και να ρυθμίζουν προς όφελός τους ένα μέρος της αγοράς ενός ανταγωνιστικού κράτους.

1. Antifa Selanik, Επισιτιστική κρίση: το προαναγγελθέν μέλλον μας, Περιοδικό Selanik, τ. 4, Απρίλιος 2024.

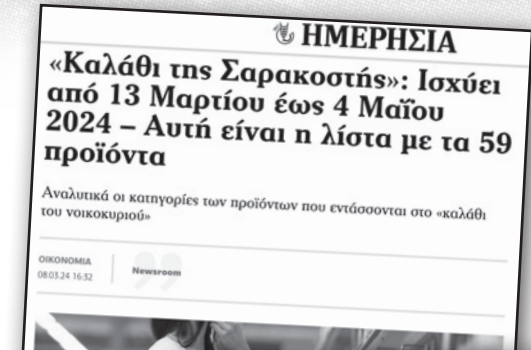
2. Βλ. χρηματιστήριο ενέργειας, επιδοτήσεις τιμολογίων, μπλε, πράσινα, κίτρινα τιμολόγια κλπ.

Αν ακολουθήσουμε αντίστοιχη πορεία σκέψης, βγάζουν νόημα τα μέτρα για τον περιορισμό της κυκλοφορίας των ΙΧ, όπως οι απαγορεύσεις κυκλοφορίας την περίοδο της καραντίνας, αλλά και η δημιουργία δυσκολότερων συνθηκών οδήγησης, όπως με το flyover και τα ατελείωτα έργα για το μετρό της Θεσσαλονίκης. Ο περιορισμός χρήσης των ΙΧ συνεπάγεται περιορισμό κατανάλωσης της ακριβής εισαγόμενης βενζίνης και κατ' επέκταση βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου.

Με αντίστοιχο τρόπο μπορούμε να σκεφτούμε την αύξηση των ενοικίων. Τα ενοίκια δεν ανεβαίνουν απλά ως το αποτέλεσμα του αόρατου χεριού της αγοράς, αλλά με οργανωμένο κρατικό σχέδιο³. Η λειτουργία αυτού του σχεδίου είναι να οδηγηθεί μεγαλύτερο μέρος του μισθού μας αφενός στα ταμεία του κράτους μέσω της φορολογίας και αφετέρου στις τσέπες των μικροαστών, που είναι κυρίως οι ιδιοκτήτες των σπιτιών που νοικιάζουμε. Με τη σειρά τους οι μικροαστοί, ανταποδίδουν στο κράτος τους με το να συνεχίσουν να το αγαπούν και να το υποστηρίζουν στις πολεμικές του περιπέτειες.

Άλλο ένα χαρακτηριστικό μέτρο είναι το σχεδόν “δελτίο τροφίμων”, ή όπως το ονόμασαν τα κρατικά επιτελεία το “καλάθι του νοικοκυριού”. Το μέτρο αυτό έχει ως διακηρυγμένο στόχο την πάταξη της ακρίβειας. Στην ουσία του, όμως, προσανατολίζει την κατανάλωση μας προς κάποια συγκεκριμένα προϊόντα με εθνικά ωφέλιμο στόχο⁴ και παράλληλα αποτρέπει την κατανάλωση άλλων προϊόντων (για παράδειγμα των εισαγόμενων). Δηλαδή, το κράτος ορίζει κεντρικά τι θα καταναλώνεται από την εργατική τάξη, η οποία είναι αυτή που κοιτάει τις φθηνότερες τιμές για να τα βγάλει πέρα. Το μέτρο αυτό λειτουργεί ως ένας ακόμα άρρητος μηχανισμός βελτίωσης του εμπορικού ισοζυγίου και ταυτόχρονα εξοικειώνει την εργατική τάξη με την ιδέα ότι η κατανάλωση ακόμα και των πιο βασικών πραγμάτων της καθημερινότητας μπορεί να μην είναι και τόσο ελεύθερη.

3.2 ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΗΘΙΚΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ

Το κράτος μέσα από τα media (και τα social media) κατασκευάζει μια εικόνα στην οποία η κοινωνία κατακυλιέται προς τη βία και την ανομία και ο κίνδυνος παραμονεύει σε κάθε γωνιά. Η λύση του προβλήματος, όπως το κατασκεύασε, είναι περισσότερος κρατικός έλεγχος. Δημιουργεί έτσι τις προϋποθέσεις για συστράτευση ενός μέρους της κοινωνίας με τα κρατικά σχέδια, ενώ ταυτόχρονα στοχοποιεί συμπεριφορές που θεωρούνται εθνικά επικίνδυνες ή ακόμα και μη-ωφέλιμες. Όπως τυχαίως, αυτό που παίζει στο στόχαστρο είναι οι συνήθειες της εργατικής τάξης.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το βρίσιμο στην απείθαρχη εργατική νεολαία που κωδικοποιείται από τα κρατικά μεγάφωνα ως “καταπολέμηση της νεανικής παραβατικότητας” ή μονολολεκτικά ως “bullying”. Δεν θεωρούμε ότι όλες οι συμπεριφορές της νεολαίας της εργατικής τάξης είναι εξορισμού καλές ή κακές. Για το κράτος, όμως, δεν ήταν ποτέ αυτό το θέμα. Το θέμα είναι να δημιουργηθεί μία γενικευμένη συνθήκη πανικού στην οποία το κάθε συγκεκριμένο περιστατικό δεν έχει καν σημασία. Σημασία έχει να πλανάται μια γενική αίσθηση ότι αυτοί και αυτές που μένουν σε φτωχογειτονιές, που φοράνε μαύρα, που δεν μπορεί παρά να ακούνε τραπ, έχουν επικίνδυνες συμπεριφορές και χρήζουν κρατικής διαχείρισης.

Ένα δεύτερο ακόμα πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η πειθάρχηση των γυναικών της εργατικής τάξης σε συνθήκες έντασης της εργασίας τους, μέσω της δημιουργίας της φιγούρας της “ακατάλληλης μάνας”⁵. Το κράτος επιλέγει να υπάρχει στην επικαιρότητα μία συνεχόμενη ροή από ειδήσεις που λένε πόσο ακατάλληλες είναι κάποιες οικογένειες να μεγαλώσουν τα παιδιά τους. Σχεδόν πάντα αυτές οι οικογένειες ανήκουν στην εργατική τάξη και η προσοχή των αρθρογράφων εστιάζεται στις μανάδες. Άσχετα με το τι έχει συμβεί στην κάθε περίπτωση, όλες αυτές οι (σοσιαλ)μιντιακές εκστρατείες για “παραμέληση ανηλίκων”, για “μανάδες μήδεις”, για μανάδες που είναι ανίκανες να τιθασιεύσουν τα παιδιά τους στα αποδεκτά πρότυπα συμπεριφοράς λειτουργούν ως κρατικές απειλές. Οι απειλές αυτές απευθύνονται προς όλες τις γυναίκες της εργατικής τάξης και αφορούν στο τι θα συμβεί σε όποια δεν επιτελέσει το ρόλο της σωστά. Δηλαδή σε όποια δεν φροντίζει να κρατήσει τα παιδιά της πειθαρχημένα και δεν τα μάθει να το βουλώνουν παρά τη ζωή που τους επιφυλάσει το κράτος και τα αφεντικά.

3. Antifa Selanik, Κράτος, ιδιοκτήτες και ενοίκια που όλο ανεβαίνουν. Περιοδικό Selanik, τ. 4, Απρίλιος 2024.

4. Antifa Selanik, Περισσότερο επίδομα, λιγότερος μισθός. Περιοδικό Selanik, τ. 2, Μάιος 2023.

5. Μιγάδα, «Νεανική Εγκληματικότητα», ένα παλιό εργαλείο που βάζει την κοινωνική αναπαραγωγή της εργατικής τάξης στο στόχαστρο. Περιοδικό Μιγάδα, τ. 28, Χειμώνας - Άνοιξη 2022.

3.3 ΜΕΤΡΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

Πέρα από τα οικονομικά μέτρα και τον ιδεολογικό πόλεμο, το κράτος λαμβάνει εναντίον μας και άμεσα πειθαρχικά μέτρα. Εδώ τα πράγματα είναι κάποιες φορές πιο ξεκάθαρα. Μπάτσοι και άλλοι μπάτσοι, μπάτσοι με μηχανές, μπάτσοι με ποδήλατα, μπάτσοι με μπλε, πράσινες στολές, μπάτσοι με πολιτικά, μπάτσοι για την κυκλοφορία, δημοτόμπατσοι. Κυνηγητό σε μετανάστριες, μαζικές εξακριβώσεις στοιχείων σε ανήλικους⁶, ειδικές ζώνες αστυνόμευσης σε εργατικές γειτονιές⁷. Το μενού, βέβαια, περιλαμβάνει απαγόρευση ή περιορισμό της κυκλοφορίας με κάθε αφορμή: για τον κορονοϊό, για την πιθανότητα πυρκαγιάς, για την πλημμύρα, για το πολύ κρύο, για την πολύ ζέστη.

Στα άμεσα κρατικά μέτρα πειθαρχικής εντάσσεται και η πρόσφατη αλλαγή του Ποινικού Κώδικα. Ο νέος Ποινικός Κώδικας, μεταξύ άλλων, προβλέπει την εξαγορά ορισμένων ποινών με κοινωφελή εργασία. Δημιουργεί ουσιαστικά μία δεξαμενή εργατικής δύναμης που μπορεί να διοχετευθεί όπου υπάρχουν κρατικές ανάγκες. Δηλαδή τζάμπα εργασία για το κράτος για εθνικά ωφέλιμους σκοπούς. Αν συνυπολογίσουμε ότι ο νόμος προβλέπει αυστηροποίηση των ποινών για μικρές παραβάσεις, μείωση του ορίου ηλικίας για την εφαρμογή των ποινών και γρηγορότερες διαδικασίες, η δεξαμενή αυτή γίνεται δυνητικά όλο και μεγαλύτερη.

3.4 ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Θα μπορούσαμε να περιγράψουμε άλλα τόσα μέτρα που πήρε το ελληνικό κράτος για να μετασχηματίσει την κοινωνία/οικονομία του για να συμμετέχει στα πολεμικά του σχέδια. Μας είναι ξεκάθαρο ότι αυτά τα σχέδια περνάνε από πάνω μας, από την εργασία μας, από τις συνήθειές μας, από τις γειτονιές μας. Συνεπώς, θεωρούμε ότι δεν έχει νόημα να ζητάμε να πάρει μία συγκεκριμένη θέση στον εν εξελίξει παγκόσμιο πόλεμο, υπέρ της μίας ή της άλλης πλευράς. Οι εκκλήσεις προς το υπουργείο εξωτερικών είτε είναι αφελείς είτε έχουν άλλους στόχους από τους διακηρυγμένους, ακόμα και αν πλασάρονται ως "κίνημα".

Για εμάς η άρνηση συμμετοχής στον πόλεμο είναι αδιαπραγμάτευτη. Όμως, αρχίζει από το μικρό επίπεδο, από τους χώρους που βρισκόμαστε, από τις γειτονιές μας. Αρχίζει από το να οργανωθούμε ως τάξη, να βρούμε τρόπους να σκεφτόμαστε μακριά από την κρατική προπαγάνδα και τρόπους να αντιστεκόμαστε συλλογικά και οργανωμένα στα σχέδια του κράτους για τις ζωές μας. Να καταφέρουμε να εκφράσουμε την εναντίωσή μας με μία φωνή, όχι μόνο για τον πόλεμο αλλά για τον ίδιο τον τρόπο που οργανώνεται η οικονομία και ουσιαστικά όλη η κοινωνία γύρω από τα πολεμικά σχέδια του ελληνικού κράτους. Όσο η ατμόσφαιρα μυρίζει όλο και πιο έντονα μπαρουτί, αυτό για το οποίο πρέπει να δουλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις είναι η αυτόνομη από το κράτος και τα αφεντικά οργάνωσή μας, οργάνωση της πολυεθνικής εργατικής τάξης.

6. Ενδεικτική είδηση: voria.gr, Θεσσαλονίκη: 243 έλεγχοι σε ανήλικους για παραβατικότητα μέσα σε λίγες ώρες - Τρεις προσαγωγές. Διαδικτυακή εφημερίδα, 06/07/2024.

7. Antifa Selanik, Ο φασισμός χωρίς σβάστικα και η μάχη για το δημόσιο χώρο στα δυτικά. Περιοδικό Selanik, τ. 3, Οκτώβριος 2023.

